

OKTOBER 1981

de
ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**Geweld
in
Engeland**

Nooit eerder begrepen
WAAROM MENSELIJKE PROBLEMEN
ONOPLOSBAAR ZIJN

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

14e jaargang No. 9

oktober 1981

ARTIKELN

Nooit eerder begrepen — Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen	3
„Zoiets kan hier niet gebeuren — Niet hier in Engeland!”	5
Pak de jeugdcriminaliteit bij de wortel aan	7
Londen — geteisterd door gewelddadige criminaliteit	9
Begon het fysieke leven bij toeval?	11
Nog kostbaarder dan olie: Schoon water	14

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
-----------------------------------	---

BIJ ONZE OMSLAG

Vlammen slaan uit een totaal verwoest gebouw. Een markant resultaat van een lange nacht van rellen in Toxteth, Liverpool. Een eenzame politieagent staat op wacht in een van de vele gebieden waar blanke en zwarte jongelui in botsing kwamen met het gezag.

Omslagfoto: door Jacob Sutton — Liaison

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

• Europa, India, Afrika: P.O. Box 111, St. Albans, Engeland
AL2 2EG

- Verenigde Staten: 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- Australië en Zuidoost-Azië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1
- Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg
- Filippijnen: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- Latijns-Amerika: P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N + ; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. **Nederland:** Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1981 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden. PRINTED IN ENGLAND BY AMBASSADOR PRESS, ST. ALBANS

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:
HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:
Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:
Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:
Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:
Gene H. Hogberg

Redacteurs:
Jeff Calkins, Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:
Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:
Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Selmer L. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, John R. Schroeder, Richard H. Sedliacik, Michael A. Snyder

Kopijredacteur:
Peter Moore

Redactie-assistenten:
Charlene Bentley, Debbie Burbach, Betty Foglesong, Werner Jebens, Suzie Kelenske, Janice Roemer, Jeff Zhorne

Vormgeving:
Randall Cole, Phil Gray, Greg Sandilands, Minette Smith

Fotoarchief:
Hal Finch

Fotoredactie:
Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson;
Medewerkers: Charles Buschmann, Alfred Hennig, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:
Hoofd productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinator internationale edities:* Val Brown; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:
Leroy Neff

Internationale edities:
Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:
Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *St. Albans, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

De bron van alle kennis

Geen twee mensen denken over alle dingen hetzelfde. Niemand is het met *alle* andere mensen eens. Het doel van *De Echte Waarheid* nu is informatie te verschaffen, u uit te dagen, en het denken te stimuleren om u ertoe te brengen te controleren en te bewijzen wat u gelooft. Wij zeggen altijd: geloof nooit wat wij — of anderen — zeggen, *omdat* wij het zeggen; maar luister, zonder vooroordeel, controleer, verifieer, *bewijs* . . . en geloof dan pas wat bewezen waarheid is. Als u dat doet, zult u hetgeen u hier leest, kunnen geloven.

Eens schreef een Londense dame mij: „Het frappeert me dat u zegt dat Gods evangelie een educatieve boodschap is. Als dat zo is, dan toch niet voor ons en miljoenen andere mensen. Uw bewering is niet bijbels . . . Want de bijbel werd niet geschreven om het menselijk verstand te informeren, maar om het hart van de mens te veranderen.”

Wat is dat? Is die bewering van mij niet bijbels? Werd de bijbel dan *niet* geschreven om het menselijk verstand te informeren?

Het is van het grootste belang dat onze lezers inzien of de bijbel nu wel of niet werd geschreven om het menselijk verstand in te lichten, en of het enige ware evangelie een educatieve boodschap is of niet. Maar al te veel mensen werden verleid tot de onjuiste opvatting als zou het evangelie een irrationeel, sentimenteel, zweverig bijgeloof zijn. Meer dan alle andere dingen is deze opvatting er de oorzaak van dat het moderne onderwijs en vele mensen de bijbel, het ware evangelie en het geloof in God hebben afgezworen!

Mijn bewering zou niet bijbels zijn? Ik zal u hier — als u uw geest ervoor wil openstellen — duidelijk laten zien hoe *volkomen bijbels* mijn woorden zijn!

De door mij geciteerde Londense dame legt de vinger precies op de oorzaak van alle tragedies die er in de

wereld zijn, aan ellende en beproevingen, aan armoede, misdaad, gestrande huwelijken, geweldpleging en oorlogen!

Oorzaak van alle ellende is *verkeerd* onderricht en *gebrek* aan kennis en begrip, hetgeen ons alleen door de Schepper (door zijn Woord) kan worden geschonken.

Hoe kon het ooit zo ver komen?

Eenvoudig doordat de wereld het fundamentele *leerboek* voor een juist onderricht heeft verworpen. De wereld heeft er letterlijk een chaos van gemaakt. Net als die dame uit Londen heeft de wereld niet begrepen *wat* de bijbel *is!* Welnu, die bijbel *is* de bron van *alle* kennis, en *de juiste weg* tot verwerving van alle kennis die een mens zich kan eigen maken. Het is het ons door de Schepper geschonken *instructieboek*, dat alle benodigde kennis bevat — kennis die men uit geen andere bron kan putten.

Wat is de meest fundamentele kennis?

De kennis van het doel van het menselijk leven hier op aarde! Het is de kennis van de *zin* van het leven. Het is het vermogen *echte* waarden van valse te onderscheiden. Het is de kennis van *de weg* tot vrede, geluk, overvloedig welzijn en eeuwig leven; *de weg* naar wat fundamentalisten „verlossing” noemen. Het is ook: weten wat die verlossing inhoudt. Is het soms een plaats — een geografische positie; of misschien een verandering van omstandigheden? Of een verandering van samenstelling . . . ja, wat is het eigenlijk? En *hoe* kunnen we dat behoud verkrijgen? Is het belangrijk dat te weten? En leert de bijbel het ons?

Is het wel rationeel? Heeft het wel zin?

Nergens anders dan in de bijbel kan men deze fundamentele, onmisbare kennis vinden! Uiteraard schijnt er een schier onbegrensde hoeveelheid kennis te bestaan die een mens zelf kan ontdekken en zich kan eigen maken. God gaf de mens ogen om te zien, oren om te horen, handen om te tasten. God gaf de mens een *verstand* om te redeneren, voeten om zich te kunnen verplaatsen, handen die instrumenten kunnen vervaardigen. De mens kan telescopen en microscopen maken: hij kan laboratoria bouwen en inrichten voor het verrichten van experimenten. Hij kan reizen en exploreren.

Maar hij is niet bij machte zelf vast te stellen *wat* hij

is, noch *waarom* hij bestaat! Is de mens bij toeval ontstaan? Zonder intelligente opzet, maar louter als gevolg van een doelloos proces, dat „evolutie” wordt genoemd? Of werd hij *geschapen* en met een doel hier op aarde geplaatst? En *wat* is dat doel dan?

Nochtans schrijft de dame uit Londen dat „de bijbel niet is geschreven om het menselijk verstand te informeren” en zou het volgens haar „onbijbels” zijn te beweren dat het evangelie een educatieve boodschap is!

Deze onjuiste veronderstelling is de voornaamste oorzaak van alle ellende van deze wereld!

Miljoenen mensen hebben *verondersteld* dat het „evangelie” een sentimenteel, wazig, zweverig soort *gevoel* is — iets irrationeels, dat niets met het *verstand* te maken heeft. Ze *veronderstellen* in alle ernst dat dit valse „evangelie” werkelijk uit de bijbel komt! En om die reden nemen ze aan dat de bijbel een boek zonder praktisch nut is, een boek van vage sentimentaliteit, dat volstrekt niets te maken heeft met *rationele kennis*. En zo is men de bijbel gaan beschouwen als een soort verouderd bijgeloof, een boek vol fabels, of — in het Oude Testament — de geschriften van Joden, die in onwetendheid zochten naar een eigen voorstelling van een god.

Aldus hebben „denkers” — zonder te denken en zonder de moeite te nemen om te zien wat de bijbel is, of wat hij zegt — dit boek naar de vuilnisbelt van achterhaald bijgeloof verwezen. De „ontwikkelden” hebben het boek verworpen, zonder dat ze de moeite namen hun eigen bevooroordeelde beweringen te bewijzen. En vele godsdienstige mensen hebben verondersteld dat „de bijbel niet werd geschreven om het menselijk verstand te informeren, maar om het hart van de mens te veranderen”. Ze hebben een schijnheilig sentimenteel gedoe omarmd, waarin ze „het gevoel krijgen” dat ze geestelijk, dat ze „verlost” zijn; en waarbij ze hun verstand afsluiten voor het rationele onderricht, dat de bijbel te bieden heeft.

Een zeer „godsdienstige” vrouw uit deze categorie hoorde ik eens in opperste verbazing uitroepen: „Maar u leest de bijbel toch zeker niet om te proberen de inhoud te *begrijpen*?”

„Maar natuurlijk wel!” antwoordde ik met klem. „Hebt u de bijbel dan nog nooit gelezen?”

„Wis en zeker wel! Elke dag lees ik erin,” zei ze op schijnheilige toon.

„Maar . . . bedoelt u te zeggen dat u de bijbel wél leest, maar hem niet tot u laat *spreken* — dat u de betekenis van wat u leest, niet tot u laat doordringen?”

„Maar wij worden niet *verondersteld* de bijbel te begrijpen”, hield ze vol. Net als de Londense dame dacht ze dat de bijbel niet was geschreven om het menselijk *verstand* te onderrichten.

„*Waarom* leest u er dan in?” wilde ik weten.

„Wel, alleen maar om er inspiratie uit op te doen,” antwoordde ze.

Helaas worden maar al te veel mensen door deze volslagen onjuiste opvatting misleid.

Laten we eens iets uit de bijbel lezen. Het zal uw verstand heus geen geweld aan doen!

Paulus schreef aan de als heidenen geboren Thessalonicenzen: „Doch wij willen u niet *onkundig* laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen . . .” (1 Thess. 4:13). Werd dit geschreven anders dan als informatie voor het menselijk verstand — om onwetendheid te voorkomen? Maar natuurlijk begrijpen vandaag de dag de meeste mensen dit niet, juist omdat ze een schijnheilig bijgeloof aanhangen in plaats van de boodschap van de bijbel!

Als de bijbel is geschreven om het hart van de mens te veranderen (wat inderdaad zo is), hoe kan dat dan gebeuren als het niet door het *verstand* wordt begrepen?

Het woord „hart” in de bijbel wordt gebruikt in de betekenis van *geesteshouding* van de mens. De bijbel zegt: „Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het . . .” (Jer. 17:9). Hier wordt niet bedoeld het orgaan dat het bloed door het menselijk lichaam pompt; er wordt verwezen naar de *aard* van de mens, naar zijn geestelijke houding, instelling of neigingen. Er wordt verwezen naar het *karakter* van de mens.

Maar hoe bewerkt God dan een *verandering* van deze arglistige aard, van dit „hart”, deze geesteshouding?

Dat kan alleen geschieden door de heilige Geest van God. En dan rijst meteen de vraag: hoe ontvangt de mens Gods Geest?

Jezus begon zijn predikambt en onderricht met de volgende woorden: „De tijd is vervuld en het Koninkrijk

Gods is nabijgekomen. *Bekeert u en gelooft het evangelie*” (Mark. 1:1, 14, 15). Wij moeten dus aan twee voorwaarden voldoen: ons bekeren en geloven!

Inderdaad: twee voorwaarden. Dat is onze taak. God zorgt dan voor de „verlossing” — de vernieuwing. Hij schenkt dan zijn heilige Geest.

Maar hoe komt een mens tot bekering? Wat wil dat woord „bekereren” eigenlijk zeggen? Het woordenboek geeft de volgende definitie: „tot inkeer komen; zich afwenden van zijn dwalingen”. „Want de droefheid naar Gods wil brengt onberouwelijke inkeer tot heil” (2 Kor. 7:10). Dit wordt door het *verstand* bewerkstelligd.

Hoe moet men geloven, teneinde te worden „verlost”? Daartoe dient men het verstand te gebruiken.

De laatste woorden in de brief van de apostel Petrus luiden: „Maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus . . .” (2 Petr. 3:18).

Wat is de bron van kennis — het *begin* van wijsheid? „De vreze des Heren is het begin der wijsheid, een goed *inzicht* hebben allen die ze [de geboden] betrachten. Zijn lof houdt eeuwig stand” (Ps. 111:10).

Als wij het hebben over de geestelijke *gaven*, die God aan zijn verwekte kinderen — aan de erfgenamen der verlossing — schenkt, lezen we deze *instructie* gericht tot het *verstand*:

„Wat de geestelijke gaven betreft, broeders, ik wil niet dat gij daaromtrent in onkunde verkeert.” Door Paulus laat God ons weten dat Hij niet wil dat wij *onwetend* zijn — maar *begrip en inzicht* hebben en in staat zijn met ons *verstand* de dingen te bevatten. „Daarom maak ik u bekend . . . [dat er] verschillende gaven [zijn], al is het dezelfde Geest . . . Immers, aan den een wordt door den Geest een woord van *wijsheid* gegeven, aan een ander een woord van kennis, in overeenstemming met denzelfden Geest, aan een derde *geloof* door dien Geest . . .” (1 Kor. 12:1, 3, 4, 8, 9, *Leidse Vert.*)

De allervoornaamste gaven die God zijn volk schenkt, zijn: 1) wijsheid, 2) kennis en 3) geloof. Alle drie maken deel uit van het verstand.

Jezus leerde ons dat wij moeten leven
(Zie verder pagina 23)

NOOIT EERDER BEGREPEN

Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen

door Herbert W. Armstrong

Vandaag bedreigen kernwapens de mens met totale vernietiging.
Waarom? Wat is er gaande?

Waarom ontbreekt ons de know-how om de wereldproblemen op te lossen — of zelfs maar de problemen tussen de mensen onderling?

Hoe komt dat?

Sommige wetenschapsmensen hebben beweerd: „Als we voldoende kennis hebben, zullen we alle problemen oplossen.” In de jaren zestig zei Dr. Clark Kerr, rector magnificus van de University of California Berkeley, dat de moderne universiteit een fabriek is, een fabriek die kennis produceert. Gedurende datzelfde decennium van de jaren zestig verdubbelde de hoeveelheid kennis van de wereld — maar de wereldproblemen verdubbelden eveneens! Deze nieuwe kennis veroorzaakte weliswaar de toegenomen problemen niet, zij loste die echter ook niet op.

Waarom niet?

De kennis van de moderne weten-

Dit is een van de belangrijkste artikelen die de heer Armstrong ooit heeft geschreven. De lezer wordt geadviseerd ieder bijbelcitaat nauwkeurig na te lezen.

De bijbel verschilt van ieder ander boek. Hij is als een legpuzzel samengesteld uit duizenden stukjes. Wanneer deze goed bij elkaar gevoegd worden, dan levert de bijbel een volmaakt beeld van Gods grote doel, en van zijn meesterplan dat zijn voltooiing krijgt door middel van de sterfelijke mens.

Dit artikel gaat ten zeerste het persoonlijke leven van iedere lezer aan.

schap, technologie, industrie en overheid heeft ontzagwekkend veel voortgebracht. Wanneer mensen als Lincoln, Emerson of Vanderbilt plotse-ling weer tot leven zouden komen, zouden zij versteld staan! Maar ook zouden zij verbijsterd zijn bij het zien

van de immoraliteit, het geweld en de kwalen die de menselijke ellende en het lijden zozeer hebben verveelvoudigd. En zij zouden geschokt en ontsteld zijn als zij hoorden dat er nucleaire en andere wapens voor massavernietiging zouden zijn ontwikkeld, waardoor nu de dreiging bestaat dat de gehele mensheid van de aarde wordt vernietigd.

Tijdens de afgelopen eeuw is de evolutietheorie de algemeen geaccepteerde zienswijze geworden op grond waarvan de kennis wordt geproduceerd. Evolutie is de verklaring van het natuurlijke verstand voor het bestaan van een schepping zonder voorafgaand bestaan van een intelligente en almachtige Schepper. Maar wat zijn de vruchten?

De produktie van menselijke kennis heeft zich een weg gebaad door ontevredenheid, ellende, geweld, oorlog, menselijk lijden tot aan de nu

dreigende beëindiging van de mensheid door de mensheid!

Vanwaar die paradox van verbazingwekkende materiële vooruitgang te midden van steeds voortschrijdende menselijke decadentie? Inderdaad, vanwaar?

De mensheid is te vergelijken met iemand die een technisch ingewikkeld instrument heeft gekocht, maar niet in staat is het te gebruiken omdat hij het niet nodig vond de gebruiksaanwijzing van de fabrikant te lezen. Het menselijke verstand en lichaam is het meest perfect ontworpen mechanisme dat ooit uit materiaal van deze aarde is geproduceerd. Onze Maker heeft met zijn produkt een gebruiksaanwijzing, zijn instructieboek meegegeven. Maar 's werelds grootste best-seller is het meest onbekende, verdraaide, verkeerd geïnterpreteerde en minst begrepen boek van alle.

Een oorzaak voor ieder gevolg

Voor ieder gevolg moet er een *oorzaak* bestaan. Wat was de oorspronkelijke oorzaak van alle schijnbaar onoplosbare moeilijkheden in de wereld? Deze *oorzaak* is door de moderne wetenschap volstrekt over het hoofd gezien. Zij is onbekend in het moderne hoger onderwijs. Zij is veronachtzaamd door zelfs de traditionele christelijke godsdienst en is onbekend bij andere religies.

De *oorzaak* van alle problemen in uw leven en het mijne en van die in de wereld van vandaag vindt zijn oorsprong in het incident met de verboden vrucht in de hof van Eden! Het begon allemaal met het begin van de *mensheid*! En zelfs de ware Kerk van God in deze twintigste eeuw begreep het tot nu toe niet volledig!

Wat zou er gebeurd zijn als Adam van de boom des *Levens* had genomen? Heeft u zich dat ooit afgevraagd?

Welnu! — dat zou een verschil van dag en nacht hebben betekend! Er zouden dan vandaag geen nationale regeringen zijn geweest. Geen militaire instellingen die de tijd van miljoenen soldaten opsloren. Geen geweld, geen oorlog. Een volslagen ander onderwijsstelsel. Een andere zaken- en handelswereld. Geen tabaksindustrie. Geen behoefte aan artsen, verpleegsters, ziekenhuizen met hun staf om de huidige vloedgolf van ziekten te behandelen. Geen politiecorpsen, gevangenis van

huizen van bewaring. Miljoenen mensen zouden vrij geweest zijn voor meer produktieve, meer nuttige bezigheden. *Ja, denkt u daar eens aan! U en ik zouden in een totaal andere wereld leven!* Er zou geen universele ontevredenheid zijn, geen ongelukkige en gefrustreerde levens. Overal zou vrede zijn: tussen volkeren, groepen, families en tussen individuen. Overvloedige mogelijkheden tot vreugdevolle levens gevuld met belangstelling en een geestdriftig verlangen naar een prachtige eeuwigheid in de toekomst!

Dat klinkt onmogelijk? Waarom? Er was een *oorzaak* voor de bestaande toestanden. Er zou een *oorzaak* geweest zijn voor de gelukkiger toestand!

*Deze aangelegenheid
van fundamentele
oorzaken is de
kennisproduktie van de
mens ontgaan. Door de
moderne wetenschap is dit
nimmer begrepen. . . .
Toch is het betrouwbaar
geboekstaafd en bewaard
voor ons die de wens
hebben te begrijpen!*

Deze aangelegenheid van fundamentele oorzaken is de kennisproduktie van de mens ontgaan. Door de moderne wetenschap is dit nimmer begrepen. Het is door het onderwijs niet ingezien. De godsdienst is aangaande dit mysterie der eeuwen in onwetendheid gebleven! Toch is het betrouwbaar geboekstaafd en bewaard voor ons die de wens hebben te *begrijpen!*

Laten we dan nu eens nader bekijken wat er gebeurd is, wat nu eigenlijk de gevolgen in uw en mijn leven heeft veroorzaakt, en wat de naaste toekomst voor ons allen inhoudt. Het keerpunt in uw leven vond plaats met het incident met die verboden vrucht. Het is tijd dat we het *begrijpen!*

De bron van het leven

God is de bron van al het leven. Maar aan de mensheid gaf Hij nog geen leven! Alles begon met *God*. En van alle godsdiensten op aarde — inclusief het

traditionele christendom — weet er niet één *wie* en *wat* God is! Sterker nog, niet één weet *wat* en *waarom* de mens is! Toch heeft de Ontwerper en Maker van dit uiterst ingewikkelde mechanisme dat wij *mens* noemen zichzelf geopenbaard in de handleiding voor de mens die Hij ons heeft meegegeven!

Naar de tijd gemeten is wat in Johannes 1:1-4 wordt geopenbaard de vroegste onthulling van *wie* en *wat* God is: „In den beginne was het Woord . . .” Dit „Woord” was een Persoon, die eeuwig door zichzelf bestond. Hij was „zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens . . .” (Hebr. 7:3). „Het Woord was bij God” (Joh. 1:1). God was een ander persoonlijk onsterfelijk Wezen. „En het Woord was God.” De Persoon die hier „het Woord” genoemd wordt, was ook God. „Alle dingen zijn door het Woord geworden . . . In het Woord was *leven* . . .” Vers 14 van hetzelfde hoofdstuk: „Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond . . .” — met andere woorden, werd door God verwekt en als de mens Jezus Christus geboren.

Maar waaruit is God samengesteld? „God is geest” (Joh. 4:24). God is samengesteld uit Geest, niet uit sterfelijk vlees uit het stof van de aarde. God heeft inherent *leven*. Hij is de Bron van al het leven.

Zie nu hoe Hij wordt beschreven in Genesis 1:1: „In den beginne schiep God . . .” Mozes schreef deze woorden oorspronkelijk in het Hebreeuws. Het Hebreeuwse woord dat als „God” werd vertaald is *Elohim*, een meervoudig zelfstandig naamwoord zoals familie, kerk of groep. Eén familie bestaat uit meer dan één persoon. God — *Elohim* — bestond vanaf eeuwigheid uit het „Woord” en God — twee uit Geest samengestelde personen, die tezamen één God vormden, aangezien het Woord ook God was.

In Genesis 1:26 zegt God: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis . . .” Niet: „Laat Mij, naar mijn gelijkenis.” God had de dieren gemaakt naar *hun* aard: vee naar de vee-aard (vers 24-25), olifanten naar de olifanten-aard.

Maar Hij maakte de mens naar de *God*-aard! Dat wil zeggen, wat de vorm betreft — maar niet wat de samenstelling betreft, want God formeerde „de
(Zie verder pagina 18)

”

ZOIETS KAN HIER NIET GEBEUREN—

NIET HIER IN ENGELAND!

”

door John Ross Schroeder

„Ik had niet gedacht dat het zover zou komen”, waren de woorden van een Liverpoolse dame die even stil bleef staan om met mij te praten in de schaduw van een rij uitgebrande gebouwen, de vroegere panden van plaatselijke bedrijven. Twee avonden daarvoor had mevrouw Margaret Thatcher nagenoeg dezelfde gedachte weergegeven tijdens een tv-interview. De Eerste Minister zei toen: „De meesten van ons hadden niet verwacht dat dergelijke dingen ooit in ons land zouden kunnen gebeuren.”

Jacob Suttou — Liaison

De reacties aan de andere kant van de Atlantische Oceaan waren vrijwel gelijk. Een welingelichte journalist van *The Times* drukte het als volgt uit: „Ofschoon sommigen het trachten te

verbergen, geloven de meeste Amerikanen toch dat Engeland de meest beschaafde samenleving ter wereld was, is en altijd zal blijven. Daarom

hebben zij die meenden dat 'dat dáár nooit zou kunnen gebeuren' geschokt gereageerd op de recente rellen.” (*The Times* van 14 juli 1981.)

De *Financial Times* noemde de rellen „een epidemie van een of andere uitheemse ziekte”. De buitengewoon grote omvang van de rellen, die eerst als een vuur van Londen naar Liverpool oversloegen, en zich vervolgens zeer snel uitbreidden naar Manchester, Leicester en andere steden in Engeland, kwam als een grote verrassing. Maar waarom eigenlijk?

Voor de scherpzinnige waarnemer waren alle ingrediënten van het plotse geweld al enige tijd aanwezig. Liverpool kan beschouwd worden als een microcosmos van deze zogeheten „uitheemse ziekte”. Laten we om te beginnen de omgeving eens bekijken. In Liverpool bestaan momenteel twee totaal verschillende werelden naast elkaar.

Twee verschillende werelden

Op Liverpool Lime Street Station in het hart van de stad stapte ik uit de sneltrein uit Londen. Een collega kwam mij afhalen. Toen we naar het toneel van de rellen reden, kwamen we langs het Adelphi Hotel dat er bijstond als een fraai neoklassiek aandenken van een ander, veel welvarender tijdperk. Niet ver van het hoteldistrict sierde een uitgestrekt nieuw winkelcentrum de omgeving. Toen we verder reden door de Renshaw Street, zagen we dat de winkelruiten met triplex waren dichtgetimmerd in afwachting van een verder oprukken van de rellen naar de voornaamste winkelwijk. Dit is gelukkig niet gebeurd.

Voorbij het centrum van de stad reden we een totaal andere wereld binnen. Niet de wereld van fonkelende welvaart dat het grootste deel van Liverpools binnenstad kenmerkt, maar een vervallen buurt van verlaten gebouwen met gebroken en/of dichtgetimmerde ramen, terwijl slechts hier en daar nog een klein winkeltje open is. Kortom, de meest benauwde stadsatmosfeer van Engeland.

In het door de rellen geteisterde Toxteth namen we wat foto's en bekeken we de ravage. Wat de oorzaken van de rellen ook mogen zijn, één conclusie is onontkoombaar: Toxteth is een afschuwelijke plek om te wonen. En dit was helaas al het geval *voordat* de eerste rellenmaker de eerste benzinebom wierp. Nu is de toestand uiteraard nog des te erger. Als nasleep van de verwoesting van het leeuwedeel der winkels, moeten de bewoners voor hun boodschappen nu helemaal naar het centrum van Liverpool of naar een naburige buitenwijk.

Liverpool is evenwel geen uitzondering. Nagenoeg elke grotere stad is als woonplaats buitengewoon demoraliserend. Er is weinig anders te zien dan beton en asfalt, waardoor deze monsterlijke steden per definitie kille, eenzame en vervuilde woonoorden zijn. Vaak weten de mensen niet eens de naam van degene die naast hen woont.

De vele, hoge flatgebouwen zijn op zich al een probleem. De mensen zijn gedwongen om haast op elkaars lip te wonen in deze blokkendozen die appartementen worden genoemd en die van buiten vaak ontsierd worden door obscene graffiti. De mens heeft evenwel een dringende behoefte aan privacy. Zo dicht op je buurman wonen is

beneden de menselijke waardigheid. Het doet denken aan een bepaalde passage in het bijbelboek Jesaja: „Wee hun die huis aan huis voegen, akker aan akker trekken, *totdat er geen plaats meer is . . .*” (Jes. 5:8). De culturele context is misschien anders, de gedachte is beslist dezelfde.

Maar het spreekt vanzelf dat slechte woonomstandigheden, werkloosheid, armoede en andere maatschappelijke wantoestanden geen excuus zijn voor misdadig geweld.

Het lelijke gelaat van de misdaad

De huidige misdadigheid in Liverpool treft op grimmige wijze de hulpeloze bejaarden. Zelfs seksueel geweld jegens oudere dames is niet ongewoon meer. Ook krantenjongens laten zich omkopen. Het is al gebeurd dat enkelen die de betalingen van abonnees hadden

De maatschappij zelf heeft de mensen geleerd om gezag te minachten — en in het bijzonder het symbool bij uitstek van ieder overheidsgezag: de politieagent.

opgehaald, deze onder elkaar verdeelden en tegen de krantenagent vertelden dat ze waren overvallen en van het geld beroofd.

In Liverpool heeft de misdaad geen raciale achtergrond: de stad is een potentiële broedplaats van misdaad met misdadigers uit iedere raciale bevolkingsgroep: blanken, Westindiërs en Chinezen evenals gemengde groeperingen die het gevolg zijn van een ongewoon hoge graad van interraciaal huwelijken in het gebied. In de afgelopen vier jaar is het aantal geweldsmisdrijven met 45% gestegen. De rellen vormden eigenlijk niets anders dan een plotselinge concentratie van deze misdadigheid in een openlijke verwerping van het gezag. Er was echter geen muitende menigte voor nodig om de afbraak van orde en wet in Liverpool aan te tonen. De tekenen waren al lang te zien voor iemand met een open oog.

Desondanks was de overheid er niet

op voorbereid. Men scheen slechts de hoop te hebben gekoesterd dat wat reeds in Bristol en Brixton (zuid-Londen) was gebeurd, niet zou escaleren of zich zou verspreiden.

Op korte termijn kan er maar weinig worden gedaan om dit probleem van lange termijn tot een oplossing te brengen. Weliswaar kan en zal de politie een betere uitrusting krijgen en effectievere wapens om de rellen het hoofd te kunnen bieden, op de lange termijn is voor de oplossing van het probleem evenwel iets van veel fundamenteelere aard nodig.

De factor werkloosheid

In *De Echte Waarheid* zult u *nooit* lezen dat armoede, slechte behuizing en werkloosheid een excuus voor geweld zijn. Desalniettemin is de werkloosheid in Liverpool ongeveer tweemaal zo hoog als het nationale gemiddelde. Van de jongeren in de wijk Toxteth heeft 40% geen baan. Rond 60% van de jongeren van de zwarte bevolking koestert weinig hoop om ooit werk te krijgen in Merseyside, Liverpools meer welvarende wijk.

Volgens een politieagent die ik sprak wenst echter de helft van de werkloze bevolking van Liverpool niet eens een baan. Volgens sommige gezagdragers willen bepaalde werklozen liever hun uitkering opstrijken om deze eenvoudig aan te vullen door elke week enkele portemonnaies te stelen. Hoe dan ook, voor velen is de ervaring van werkloosheid en afhankelijkheid van de overheid buitengewoon onaangenaam.

De mens heeft behoefte aan het gevoel dat hij productief en nuttig is en dat de samenleving waarin hij woont hem nodig heeft. Een van de meest essentiële behoeften van ieder mens is het hebben van werk. De mens heeft een aangeboren creatief vermogen. Als hem voortdurend de gelegenheid wordt ontnomen dit vermogen op een nuttige en voor de maatschappij constructieve manier tot uitdrukking te brengen, kan het leven niet veel meer dan een wanhopig bestaan worden.

Wegens de ernstige tekortkomingen van de wereld waarin wij leven, zijn veel mensen op een zijspoor gerangeerd en leiden een zinloos en vruchteloos bestaan. Zij hebben geen hoop in het vooruitzicht, niets in de verste verte dat ertoe zou kunnen leiden hun energie in een of andere positieve activiteit om te zetten.

(Zie verder pagina 24)

PAK DE JEUGDCRIMINALITEIT BIJ DE WORTEL AAN

door Donald D. Schroeder

Waarom is het onmogelijk gebleken de vinger te leggen op de primaire oorzaak van jeugdcriminaliteit en geweldpleging? In dit artikel vindt u de enige oplossing voor dit brandende probleem!

„Als ik God was, dan zou ik een vertoornde God zijn, maar ik ben slechts ik... een moeder, een vrouw — en bang!”

Deze hevig geschokte vrouw uit Los Angeles in Californië schreef over haar tragische ervaringen aan een van de grootste dagbladen der Verenigde Staten, de *Los Angeles Times*.

Ze staat in haar angsten niet alleen.

Een wereldwijde plaag

De afgelopen maanden vertolkten de dagbladen van Europa dezelfde angsten. Een groeiend leger van jongeren, zonder levensdoel, dikwijls niet in staat zich te uiten en evenmin voldoende bekwaam om een baan te vinden, ontketende een nihilistische revolte. Zelf hebben ze er geen idee van wat ze nu eigenlijk willen. „Niet de samenleving maar ik” geven hun leuzen te kennen; en zonder zich ook maar ergens om te bekommeren, trekken ze van rel tot rel.

Een sociaal werker in Amsterdam, P. van den Berg, zegt er dit over: „Het

James Nachtwey—Black Star

gevoel van onmacht, dat vele jongeren hebben, moedigt hen aan slechts voor het moment te leven — slechts voor nieuwe sensaties en emoties. Ze hebben geen flauwe notie van wat er over 10 of 20 jaar met hen zal gebeuren — en het kan ze ook geen lerschelen.”

Het is hoog tijd de werkelijkheid

onder ogen te zien. Er is iets hopeloos mis met culturen, die jongeren creëren zonder enig doel of hoop. Deze „jongeren-zonder-toekomst” (zoals zij in West-Duitsland bekend staan) maken zich meester van leegstaande huizen, roken marihuana en leven zich uit in felle straatgevechten met de politie.

Zowel Oosterse als Westerse naties worden met een toename van misdaad en geweldpleging geconfronteerd. Er is een oorzaak voor deze ontwikkeling.

Ziet God dit eigenlijk wel... en negeert Hij het soms? Wat zal zijn reactie zijn? Wie stelt Hij voor dit alles verantwoordelijk?

De bron van kennis die nauwkeurig de huidige, steeds toenemende gewelddadigheid heeft voorspeld, legt ook de vinger op de primaire oorzaak en leert ons tevens wat God ertegen doen zal!

„Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hoovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondank-

baar . . . *Zonder natuurlijke liefde . . . wreed, zonder liefde tot de goeden*" (2 Tim. 3:2-3, *Statenvert.*).

En de profeet Jesaja voorspelde op welsprekende wijze de huidige jeugd-criminaliteit: „ . . . de knaap zal op de oude en de verachte op de geëerde losstormen . . . De tyrannen van mijn volk zijn kinderen . . . ” (Jes. 3:5, 12).

„Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken” gebiedt de Schrift in Spreuken 22:6.

De primaire oorzaak

De voornaamste oorzaak van misdadig gedrag is *niet* armoede. Misdadproblemen teisteren tegenwoordig het platteland en de betere stadswijken evenzeer als de achterbuurten, de ghetto's van de grote steden. Ghetto's dragen er enkel toe bij de maatschappelijke toestanden die misdadige gedragingen bevorderen, te concentreren en te verergeren.

De overgrote meerderheid van de bevolking der armenbuurten is niet misdadig. Slechts met een minderheid is dat het geval — al neemt deze minderheid om duidelijk aanwijsbare redenen wel toe. We moeten erachter zien te komen waarom zinloze criminaliteit toeneemt.

Velen geven de schuld aan de te geringe mankracht bij de politie, het gemak waarmee men aan wapens kan komen, overbelasting van het strafrechtelijk systeem, of aan druggebruik, werkloosheid, gewelddadige films dan wel armoede. Inderdaad verergeren al deze factoren de criminaliteit, maar het zijn niet de fundamentele oorzaken.

De fundamentele oorzaak van misdaad is het ontbreken van juist karakter! Het is het onvermogen van mensen, inzicht en begrip te hebben van de juiste waarden en het kwaad te onderkennen en te weerstaan, ongeacht waar het vandaan komt. Jeugdcriminaliteit ontstaat als men kinderen — rijk, arm of uit de middenklasse — toestaat er misdadige ideeën op na te houden, of onmaatschappelijke dan wel criminele karaktertrekken te ontwikkelen.

De bijbel openbaart ons een primaire *geestelijke* oorzaak van deze misdadige ideeën en gewelddaden. Die oorzaak is de machtige aartsengel, die tegen God en zijn wegen in opstand kwam, en die we nu kennen als Satan. Maar hoeveel sociologen weten eigenlijk van het bestaan van Satan? Alleen al van het idee moeten ze niets hebben en daarmee

beroven ze zichzelf van de oplossing voor hun problemen.

Satans houding is er een van egoïsme en begeerte. En hij pompt deze houding in de argeloze menselijke geest (Ef. 2:2-3). Hij bewerkt de mens als hij nog jong is. Zo worden Satans opvattingen in uiteenlopende mate overgenomen en ontwikkeld, afhankelijk van culturele waarden, gezinsleven en eigen karakter. Kinderen wie het aan zelfdiscipline ontbreekt, blijven verstoken van de echte waarden — en de gevolgen daarvan liggen voor de hand.

De eerste tekortkoming

De grondslagen van het menselijk karakter worden voor alles gelegd in het gezin. Karaktervorming begint al op zeer jeugdige leeftijd. Kinderen moeten leren een zekere ingewortelde emotionele onevenwichtigheid, vernielzucht, verzet tegen gezag en onoprechtheid te overwinnen.

Ouders, hoevelen van u leren uw kinderen een goed karakter te ontwikkelen?

Sommige kinderen hebben meer aandacht, leiding en discipline nodig dan andere.

Ouders schieten in hun, door God opgelegde, verantwoordelijkheid tekort als ze niet het juiste voorbeeld geven voor wat betreft hun wijze van leven en hun zelfdiscipline. Zij schieten tekort als ze niet de wezenlijke, positieve waarden onderrichten, als ze verzuimen hun kinderen te bestraffen voor onbehoorlijk en onmenslievend gedrag. Waarom verwaarlozen zoveel ouders juist deze belangrijkste van alle taken die hun zijn opgelegd?

Steeds vaker omdat vele ouders eenvoudig niet aanwezig zijn! Scheiding, verlating of vervreemding hebben hun verderfelijke invloed doen gelden. Het gebeurt steeds vaker dat ouders te druk zijn met andere dingen die hen meer interesseren of die hun ontspanning bieden. Sommige ouders, misleid door verderfelijke kinderpsychologie, laten hun kinderen maar hun gang gaan omdat anders misschien de „creatieve” eigenschappen van het kind in de knel zouden komen. Zij creëren hiermee afschuwelijke, ongemanierde blagen!

Sommige ouders interesseert het niet wat hun kinderen doen, zolang ze maar geen last van ze hebben. Anderen vinden het niet hun taak om hun kinderen op te voeden, maar die van de huwelijkspartner!

Dikwijls gaat het er niet om of ouders nu eigenlijk wel om hun kinderen geven. Vele ouders weten eenvoudig niet hoe ze voor hun kinderen moeten zorgen, hoe hen in liefde op te voeden, te onderwijzen, en hun te leren gehoorzamen. Ze durven eenvoudig geen liefde of genegenheid te tonen, want het is hun zélf nooit geleerd.

Dr. David Abrahamsen, een Amerikaans auteur, die zich veel met de psychologie van de misdadiger heeft beziggehouden (*Psychology of Crime*, 1960; en: *Our Violent Society*, 1970), is tot deze conclusie gekomen: „De wezenlijke oplossing voor het vraagstuk van de geweldpleging waar we thans mee worstelen, moet voortkomen uit het gezin en uit de wijze waarop we onze kinderen opvoeden. Er bestaat geen massale oplossing voor — niet in onze scholen en niet in onze gevangnissen . . . ”

Volkomen juist!

Ongeveer twintig jaar geleden beschreef een rechter, Rodney S. Eielson uit Darien, Connecticut, de oorzaak van misdadig gedrag aldus:

„Ik heb er zo schoon genoeg van anderzamen kinderen voor deze rechtbank een pak slaag te moeten geven. Dat dient *thuis* te gebeuren. Want het is thuis dat het morele gedrag van een kind wordt ontwikkeld, een proces dat al op zeer jeugdige leeftijd begint. Tegen de tijd dat een tiener voor mijn rechtbank verschijnt, is hij dikwijls al niet meer te helpen. Zijn karakter is reeds gevormd . . . ”

„Tenzij we de verantwoordelijkheid leggen waar ze behoort — bij de ouders — zullen we onder de tieners een voortdurende toename zien van het aantal diefstallen, gevaarlijk autorijden, dronkenschap, zwangerschap bij ongehuwde schoolmeisjes en andere vergripen tegen de wet en de goede zeden, met inbegrip van homoseksuele experimenten en het gebruik van narcotica . . . Daarbij is onvermogen om een kind in liefde discipline bij te brengen al even schadelijk . . . [Hierzonder] kunt u een kind er niet van overtuigen dat u echt van hem houdt of in zijn eigen belang handelt” (*McCall's*, januari 1965).

Deze „profetie” van rechter Eielson van een steeds verder om zich heen grijpende epidemie van immoraliteit, misdaad en druggebruik onder de jeugd is volledig uitgekomen. Het is

(Zie verder pagina 26)

LONDEN

geteisterd door gewelddadige criminaliteit

door John Ross Schroeder

Londen, de hoofdstad van de gewelddadige criminaliteit. Dat moet een wrange grap zijn!

Kom nu toch! Nog maar enkele jaren geleden kon je volkomen veilig en rustig door de oude straten van de binnenstad wandelen! Maar nu niet meer! Londen gaat met de dag meer lijken op steden als bijv. Houston in Texas of het grote New York City.

„Hoofdstad van de Misdaad”, luidde een kop van de *Evening Daily*. „Londen heeft het afgelopen jaar zijn ergste misdaadgolf beleefd en er was een verbluffende stijging met 20% van het aantal overvallen en berovingen”, werd in een onderkop verduidelijkt.

Hoe is het mogelijk dat deze vermaarde, oude Britse stad door een voordien onbekend zware golf van misdaad kon worden overspoeld?

Het begon allemaal met een verbijsterende rassenrel in de zuid-Londense wijk Brixton, een rassenrel zoals Engeland in deze eeuw nog niet had meegemaakt.

Maar op andere plaatsen in de stad beroofden lage schurken weerloze bejaarden. En dan is er ook nog het toenemend geweld in die eens zo vriendelijke kring van het Britse gezin. Het aantal gevallen van kindermishandeling door gefrustreerde ouders nam

Chris Perkins — Magnum

afgelopen jaar met bijna een derde toe. Ook zijn er thans efficiënte, uit nood ontstane organisaties, die vrouwen trachten te helpen, die geregeld door hun man worden afgeranseld.

Ook de scholen moeten het ontgelden. Herhaaldelijk vernielen vanden schoolgebouwen, zonder dat daarvoor ook maar de geringste reden of verklaring voor valt aan te voeren. Voeg daarbij dan nog de aanvallen van scholieren op leerkrachten; hetgeen in vele wijken van Londen iets doodgewoons is geworden. Om maar te zwijgen van het gedrag van het

publiek bij sportwedstrijden.

Overziet men de totale criminele situatie in Engeland dan is het aantal misdrijven niet de belangrijkste factor. Het is vooral de aard van die misdrijven, die ons de grootste zorg moet baren. Londen stond al heel lang bekend als een ideale stad voor zakkenrollers; maar het gebeurde vroeger hoogst zelden dat een slachtoffer bovendien ook nog werd afgetuigd. Nu echter zijn vrijwel alle autoriteiten het erover eens dat de neiging tot geweldpleging op de slachtoffers van diefstal aanmerkelijk is toegenomen. Zo hebben artsen moeten constateren dat de laatste twee, drie jaar het aantal afgrijpselijke steekwonden in ontstellende mate is

toegenomen. Jongeren wapenen zich tegenwoordig met alles: van keukennessen tot schroevendraaiers.

Maar waarom?

Het hele probleem draait bijna altijd om dat éne woord: *waarom?*

Het is vrijwel onvermijdelijk dat de meeste kranten het milieu als oorzaak noemen. Ook wordt de werkloosheid veelvuldig genoemd als oorzaak van de snel gestegen criminaliteit. Al had premier Thatcher ontegenzeggelijk gelijk met haar opmerking dat de rellen in Brixton — de eerste van een serie die

Londens beproevingen

„Mishandelingen en berovingen op de openbare weg nemen door het hele land toe — en bereikten recordcijfers in Londen” (*The New Standard*).

• „Het meest opmerkelijke van de rellen in Londen is niet hun gewelddadigheid, maar wel de politieke inslag ervan evenals de tegen politie, recht en orde gerichte trend” (*Intelligence Digest World Report*).

• „Het aantal gevallen van kindermishandeling, waarmee de Nationale Vereniging ter Voorkoming van Wreedheid jegens kinderen te maken krijgt, is vorig jaar met bijna een derde toegenomen, aldus het gisteren gepubliceerde jaarverslag van de vereniging” (*The Times*).

• „Vorig jaar werden er in de straten van Londen 1963 personen van boven de 60 aangevallen en beroofd” (*The New Standard*).

• „Het aantal verkrachtingsgevallen neemt in Engeland toe. In 1969 was in Engeland en Wales het aantal bij de politie gemelde gevallen 869. Tien jaar later (1979, volgens de laatst beschikbare cijfers) 1170. Het in Londen gesitueerde Crisiscentrum Verkrachtingsgevallen verklaart dat er voor elke vrouw die een verkrachting meldt, er op z'n minst zes zijn die hun aanranding verzwijgen” (*The Daily Mail*).

Black Star

• „Het aantal ernstige misdaden in Londen is vorig jaar met 5% gestegen. De helft van de 105.000 gearresteerde personen was onder de 21; aldus de jaarcijfers die door Scotland Yard zijn bekendgemaakt” (*Daily Telegraph*).

vele Britse steden afgelopen zomer teisterden — niet door werkloosheid werden veroorzaakt, toch is het een feit dat het tekort aan arbeidsplaatsen tot verbittering, woede en algemene verontrusting onder de jonge generatie van Brixton leidde. Daarbij is de werkloosheid uiteraard vooral groot onder de Westindische bevolkingsgroep.

Ook spanningen tussen de politie en jonge mensen worden dikwijls als oorzaak van rellen genoemd. Al dan niet terecht vinden de jonge zwarten in Brixton dat de politie niets van hen moet hebben. Het is zeer wel mogelijk dat men de laatste tien jaar de betrekkingen tussen politie en jonge mensen heeft laten verslechteren. Het hoofd van de Londense politie, Sir David McNee, heeft thans maatregelen getroffen, die het politiepersoneel nauwer moeten betrekken bij de behoeften van de bevolking. Daarom zijn bijv. in de binnenstad 63 politiewagens van de weg gehaald en wordt er door de wijkagenten weer te voet gesurveillerd.

Sir David raakte de kern van de zaak toen hij verklaarde: „Het is de plicht van de ouders hun kinderen verantwoordelijkheidsbesef bij te brengen.” *The Sunday Telegraph* gaf zijn mening als volgt weer: „De onbekende factor X in de Brixton-vergelijking is zonder enige twijfel het feit dat jonge zwarten, samen met sommige blanken uit deze wijk, *volkomen aan het gezag*

van hun ouders zijn ontglipt . . .” (19 april, 1981).

Vaststaat dat de overheid alleen onmogelijk een eind aan de misdrijven kan maken. Uiteindelijk rust de verantwoordelijkheid bij de bevolking zelf. En in de grond van de zaak is het gezin daarbij het belangrijkste hulpmiddel. Als genoeg gezinnen hun plicht tot het behoorlijk opvoeden van hun kinderen verzaken, is onherroepelijk een misdadige anarchie daarvan het gevolg.

„Eer uw vader en uw moeder”, luidt het vijfde van de Tien Geboden. Het is het eerste van de reeks geboden, die met intermenselijke verhoudingen te maken hebben. Als jonge mensen werkelijk hun ouders eren en respecteren, dan volgt daaruit dat ze ook de burgerlijke overheden eren en respecteren. Maar zoiets komt *niet vanzelf!* Eerst moeten kinderen leren hun vader en moeder te eren; en de verantwoordelijkheid daarvoor berust onverbiddeijk bij de ouders.

Kennelijk schieten steeds meer ouders in de opvoeding van hun kinderen tekort. Niet langer leren ze hun kinderen de Tien Geboden. Teveel jonge mensen wordt eenvoudig niet geleerd respect te hebben voor de ander en de eigendommen van anderen. Waarom?

De redenen zijn talrijk. Misschien hebben de betreffende ouders het zelf niet van hun ouders geleerd. Mogelijk hebben moeilijke economische omstandigheden de moeder van het gezin

gedwongen uit werken te gaan, waardoor ze niet thuis kan zijn om de kinderen op te voeden en ze orde en tucht bij te brengen. Misschien is de vader een slecht voorbeeld voor de kinderen, mogelijk zelfs aan de drank verslaafd. Ook kan het een combinatie van vele factoren zijn.

Het falen van de godsdienst

De grondoorzaak van het algemeen falen van de ouders hun kroost behoorlijk op te voeden, is de ontstellende afname van de invloed van de godsdienst. De geestelijkheid heeft tot taak de samenleving te leren de Tien Geboden te onderhouden. Helaas echter zijn bepaalde geestelijken juist de eersten geweest om deze fundamentele wet te ondermijnen. En de overgrote meerderheid van hun collega's is daar slechts uiterst slap en zonder voldoende moreel gezag tegenin gegaan. Slechts weinigen hebben ronduit gewaarschuwd voor de ellendige gevolgen van het voortgaan op de weg die het Britse volk thans is ingeslagen.

En het volk zelf is al evenmin zonder blaam. De natie als geheel heeft immers de neiging zich uitsluitend op wereldse zaken te richten.

Een ander aspect van de oorzaken van criminaliteit is het volgende:

Fysiologische studies hebben ontdekt dat bepaalde centra diep in het menselijk brein haarden van agressie zijn. Het mag dan waar zijn dat de
(Zie verder pagina 26)

BEGON HET FYSIEKE LEVEN BIJ TOEVAL?

door William Stenger

WAT was de oorsprong van alle aardse leven?

Kan het zijn dat zich in een soort chemische oersoep bij toeval bijzonder ingewikkelde moleculen vormden? En verenigden deze moleculen zich misschien stomtotaal tot uiterst gecompliceerde combinaties van moleculen, om langs die weg „eenvoudige” levende organismen voort te brengen? Evoluëerden dergelijke „simpele” organismen in de loop van miljarden jaren door toeval-

lige mutaties en door natuurlijke selectie tot steeds ingewikkelder organische levensvormen?

Volgens de evolutietheorie ontstonden alle levende dingen, alle menselijke wezens, en alles wat wij op aarde aan levensvormen kennen, door dergelijke toevallige processen.

Maar hoe geloofwaardig is die evolutietheorie nu eigenlijk? Wat gebeurt er bijv. wanneer wij de wiskundige wetten van het toeval — d.w.z. de waarschijnlijkheidsrekening — op die theorie toepassen?

In het hiernavolgende zal met feiten duidelijk ge-

maakt worden hoe uitermate onwaarschijnlijk het is, dat zelfs de „simpelste” componenten van het fysieke leven hun oorsprong vinden in het toeval. En dat het nog veel onwaarschijnlijker is dat dergelijke componenten werkelijk door toevalstreffers levende organismen zouden kunnen produceren. Tenslotte zal de fundamentele gebrekkigheid worden aangetoond van de door de evolutionisten aangevoerde argumenten, waarmee zij onwaarschijnlijke gebeurtenissen in waarschijnlijke trachten om te zetten.

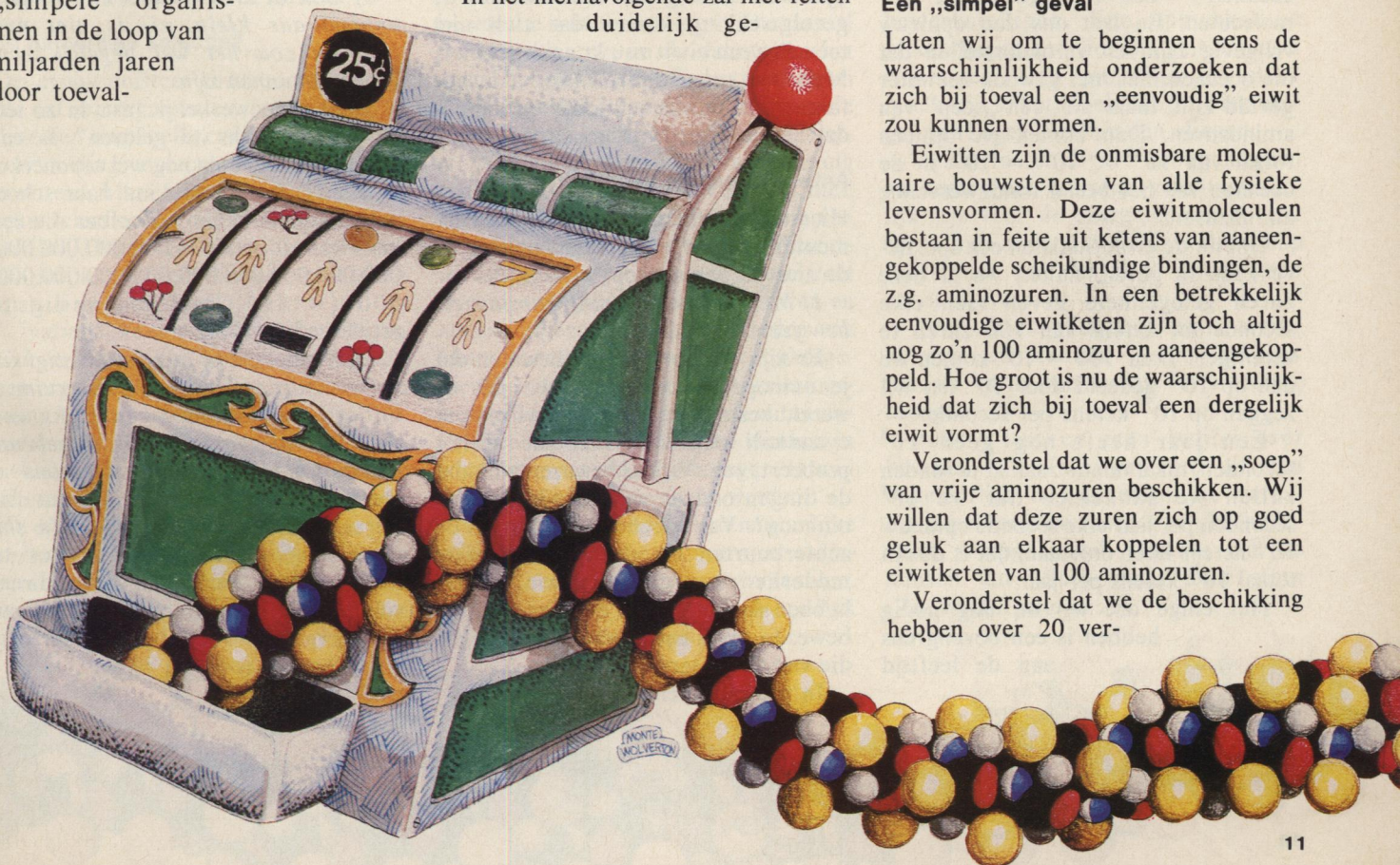
Een „simpl” geval

Laten wij om te beginnen eens de waarschijnlijkheid onderzoeken dat zich bij toeval een „eenvoudig” eiwit zou kunnen vormen.

Eiwitten zijn de onmisbare moleculaire bouwstenen van alle fysieke levensvormen. Deze eiwitmoleculen bestaan in feite uit ketens van aaneengekoppelde scheikundige bindingen, de z.g. aminozuren. In een betrekkelijk eenvoudige eiwitketen zijn toch altijd nog zo'n 100 aminozuren aaneengekoppeld. Hoe groot is nu de waarschijnlijkheid dat zich bij toeval een dergelijk eiwit vormt?

Veronderstel dat we over een „soep” van vrije aminozuren beschikken. Wij willen dat deze zuren zich op goed geluk aan elkaar koppelen tot een eiwitketen van 100 aminozuren.

Veronderstel dat we de beschikking hebben over 20 ver-

schillende *soorten* aminozuren. Als we nu een eiwitketen van twee zuren willen hebben, dan zouden er in totaal $20 \times 20 = 400$ mogelijkheden zijn. Willen we een keten van drie zuren, dan zijn er $20 \times 20 \times 20 = 8000$ combinaties mogelijk.

Aldus redenerend vinden wij voor een eiwitketen die uit 100 aaneengekoppelde aminozuren is opgebouwd: $20 \times 20 \times \dots \times 20 = 20^{100}$ (100 maal) mogelijkheden. Maar 20^{100} is ongeveer gelijk aan 10^{130} , dat is een 1 met 130 nullen.

Is het nu aannemelijk dat een dergelijk eiwit zich in de geschiedenis van het heelal bij toeval zou hebben kunnen ontwikkelen?

Wetenschappers hebben verklaard dat er in het waarneembare heelal misschien wel 10^{22} sterren zijn. Maar laten wij royaal zijn, en dat aantal, om aan de veilige kant te blijven, op 1000 maal zoveel stellen, dat wil dus zeggen op 10^{25} sterren. En in plaats van elke ster één planeet zoals Aarde te schenken, staan wij elke ster nu maar eens 10 planeten toe, zodat we het heelal dan voorzien van 10^{26} „Aardes”.

Laat ons vervolgens elk van die „Aardes” van oceanen voorzien met een even grote inhoud als onze aardse oceanen — dat wil zeggen zo’n 10^{46} moleculen. En laat ons dan opnieuw vrijgevig zijn, en veronderstellen dat die oceanen niet met gewoon zeewater gevuld zijn, maar met een „soep” van aminozuren. Dan komen we op een totaal van $10^{26} \times 10^{46} = 10^{72}$ in de oceanen van het heelal rondzwervende aminozuren.

Om nu de evolutionisten een sportieve kans te geven, zullen we al deze zuren gelegenheid geven zich elke seconde tot ketens van 100 zuren te verenigen. Daar $100 = 10^2$, komen we dan op 10^{72} gedeeld door 10^2 , dat wil zeggen op 10^{70} ketens per seconde.

Een jaar heeft nog geen 10^8 seconden, maar om de zaak af te ronden zullen we aannemen dat we 10^8 seconden per jaar elke seconde opnieuw 10^{70} ketens laten ontstaan, dat is dus in totaal 10^{78} ketens per jaar.

Het enige dat wij nu nog nodig hebben is een bovengrens aan de leeftijd

van het heelal. Er bestaan verschillende schattingen, maar een veilig uiterste is omstreeks 10 miljard jaar, ofwel 10^{10} jaren. We komen dan op een totaal van $10^{78} \times 10^{10} = 10^{88}$ ketens, gevormd in al die oceanen van „aminozuursoep” op al die „Aardes” van al die sterren in al die jaren die het universum telt!

Maar we hadden al vastgesteld dat er zo’n 10^{130} mogelijkheden zijn. En dus is de kans dat het eiwit in kwestie, bestaande uit 100 aminozuren, zich in 10^{88} pogingen vormt, kleiner dan 10^{88} gedeeld door 10^{130} , dat wil zeggen een kans van 1 op de 10^{42} .

Hoe waarschijnlijk is het dan? De conclusie moet luiden dat de kans dat zich een dergelijke gebeurtenis voordoet, astronomisch laag is! Ook al zijn we dan buitensporig royaal geweest, de kans dat er ook maar één zo’n klein eiwit uit de bus zou zijn gekomen, blijft oneindig klein.

Nog veel ongunstiger ligt natuurlijk de kans dat zich een uit 500 aminozuren opgebouwd eiwit van gemiddelde afmetingen „vanzelf” zou hebben gevormd. Maar hoe onzinnig het ook moge klinken, een evolutionist (of misschien alleen maar een ernstige scepticus) kan natuurlijk altijd beweren dat het gebeurd zou kunnen zijn.

Alleen op grond van de waarschijnlijkheidsrekening kan men niet tot de gevolgtrekking komen dat zich niet toevallig een eiwit zou kunnen vormen. Maar wel toont die rekening aan, hoe fantastisch onwaarschijnlijk de kans is dat het ook werkelijk gebeurt!

Antwoord aan de evolutionisten

Hier volgen enkele van de tegenargumenten van de evolutieaanhangers en de antwoorden daarop.

1) *Met de kansrekening kan je niets bewijzen.*

Er zijn ook mensen die beweren dat je onmogelijk kunt bewijzen dat de wereld bestaat; je kan niet bewijzen dat cyaankali een vergif is tot je het probeert, enz. Wilt u bewezen zien dat de dingen omlaag vallen, in plaats van omhoog? Van dobbelspelletjes in de achterbuurten tot de geraffineerdste moderne researchlaboratoria, overal hebben de wetten van de kansrekening bewezen even betrouwbaar te zijn als die van de zwaartekracht.

In werkelijkheid zijn de wetten van

de kansrekening zelfs essentieel bij het inzamelen van letterlijk alle kwantitatieve wetenschappelijke informatie. Een echte wetenschapper maakt geen voorbarige gevolgtrekkingen op grond van wat stukjes en beetjes bewijsmateriaal. In de exacte wetenschappen dienen geen conclusies te worden getrokken — d.w.z. geen schijnbare feiten als feiten te worden aanvaard alvorens de diverse hypothesen met behulp van de wetten van de kansrekening rigoureus aan de tand zijn gevoeld.

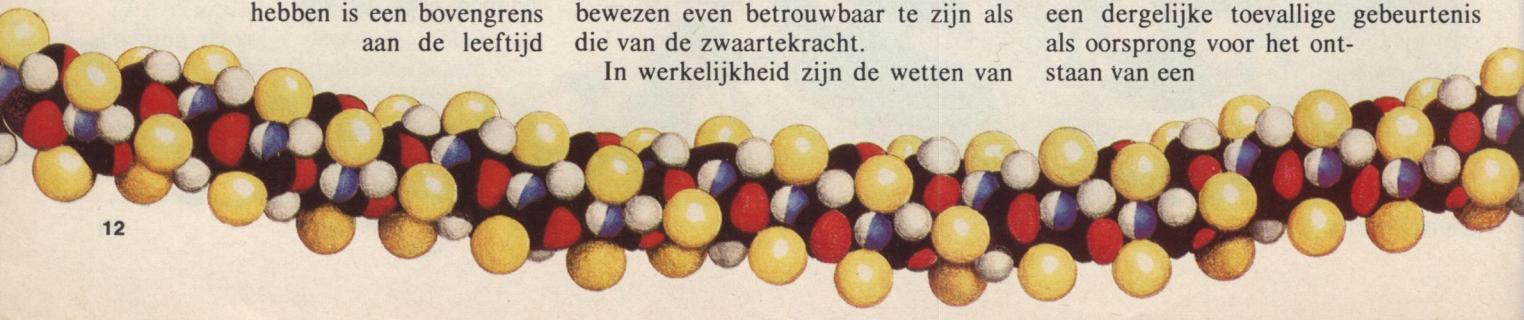
2) *De kans dat zich bepaalde ketens van aminozuren vormen, is niet voor alle ketens even groot. Die welke nodig zijn voor organische levensvormen hebben een grotere ontstaanskans dan de andere.*

Dit is zuiver speculatie. Het denkbeeld is gebaseerd op een analogie met andere zeldzame, en hiermee volstrekt geen verband houdende chemische reacties (de z.g. selectieve autokatalyse). Zelfs al zou kunnen worden aangetoond dat sommige ketens waarschijnlijker zijn dan andere, dan nog zou dat geen bewijs opleveren voor het bestaan van evolutie. In tegendeel: het zou onomstotelijk wijzen op het bestaan van een wet, die op haar beurt het bestaan van een Wetgever vereist.

3) *Ook al is de waarschijnlijkheid onmeetbaar klein, zij is niet nul. Daarom zou het wel degelijk echt gebeurd kunnen zijn.*

Hebt u nu werkelijk lust, in zo iets onwaarschijnlijks te geloven? Is een dergelijke aanname nog wel rationeel te noemen? Zou u uw kind naar school willen sturen in een schoolbus die een kans van 1 op de 1.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000 (= 10^{42}), had om veilig te arriveren?

4) *Niettemin is onze aanwezigheid nu op Aarde een bewijs dat ruim 3 miljard jaar geleden een reeks van deze alleronwaarschijnlijkste gebeurtenissen moet hebben plaatsgevonden.* Deze ongelooflijke bewering van Sir Bernard Lovell, uit het boek: *In the Centre of Immensities*, is des te ongelooflijker aangezien deze direct volgt op de erkenning: „De kans van een dergelijke toevallige gebeurtenis als oorsprong voor het ontstaan van een

van de kleinste eiwitmoleculen is onwaarschijnlijk klein. Als we de beperkende condities van tijd en plaats in beschouwing nemen is de kans nihil." Dit soort redenering dat ook door andere evolutionisten wordt gebruikt, is het minst te verdedigen. De evolutionist *veronderstelt* dat wij zijn geëvolueerd, neemt vervolgens waar dat wij inderdaad bestaan, en concludeert daarom dat wij zijn geëvolueerd. In weerwil van de bovengenoemde tegenargumenten van de evolutionisten blijven de volgende feiten overeind:

Feit een: Wanneer alle sterren in het heelal 10 Aardes hadden, en als al die Aardes oceanen hadden die met „aminozoorsoep" gevuld waren, en als al die aminozuren zich aaneenvoegden tot ketens van 100 zuren lang, en dat gedurende elke seconde van de hele geschiedenis van het heelal, dan zou zelfs het ontstaan van één bepaald, zeer eenvoudig eiwit nog steeds uiterst onwaarschijnlijk zijn.

Maar wat nu als er zich werkelijk bij toeval een eiwit had gevormd? Zou dat dan leven zijn zoals wij dat kennen? Is dat alles waar dit tijdelijke lichamelijke leven om draait — een nietig klompje eiwit? Leeft een dode hond omdat hij eiwit bevat? Natuurlijk niet! Eiwit is niet meer dan een onderdeelje van een ongelooflijk ingewikkelde puzzel.

En natuurlijke selectie?

De evolutionisten geven onmiddellijk toe dat een organisme (zoals u en ik) in feite een ongelooflijk onwaarschijnlijke verzameling moleculen is (waaronder eiwitten). Maar zij beweren dat natuurlijke selectie de fundamentele „waarschijnlijkheidszeef" is, die onwaarschijnlijke verzamelingen moleculen zoals u en ik mogelijk maakt.

Natuurlijke selectie heeft betrekking op overleving, dan wel uitsterving van een organisme, maar zegt niets over de vraag hoe zo'n organisme nu eigenlijk ontstaat.

Inderdaad kan men met natuurlijke selectie verklaren waarom een organisme overleeft of sterft. Maar zij kan niet verklaren waar het organisme in de eerste plaats vandaan kwam. Zoals iemand het

zeer juist stelde: het moge dan waar zijn dat natuurlijke selectie de overleving van de best aangepaste soorten verklaart, zij kan niet verklaren hoe die soorten ontstonden.

Om duidelijk te maken dat dit inderdaad het geval is, zullen wij van dezelfde analogie gebruikmaken die door de evolutionisten wordt gehanteerd, n.l. die van de zeef.

Veronderstel dat u een mengsel had van zand, kiezelstenen en keien, en dat u die in een zeef deed. De kiezels, de keien en grovere delen zouden door de zeef worden tegengehouden, maar het fijne zand zou er doorheen gaan. Zou iemand dan serieus willen beweren dat de zeef het fijne zand had geproduceerd? Het fijne zand was er al die tijd al — als onderdeel van het mengsel!

Hetzelfde geldt voor het proces van de natuurlijke selectie. Gegeven de talrijke vormen van fysiek leven, en gegeven bepaalde milieuvorwaarden, zullen die dieren en planten die beter bij dat milieu passen — en die dus betere overlevingskansen hebben — ook werkelijk het leven behouden. Die welke niet voor dat milieu geschikt zijn, zullen uitsterven. Maar prent u wel terdege in, dat natuurlijke selectie geen verklaring geeft voor het ontstaan van die oorspronkelijke mengeling van planten en dieren.

Een klassiek voorbeeld van natuurlijke selectie is de toeneming van het aantal donkergekleurde, en de daling van het aantal lichtgekleurde vlindertjes in delen van Engeland nadat de industriële revolutie op gang was gekomen. *Ontstonden* die donkere vlinders als gevolg van natuurlijke selectie? Volstrekt niet! Er bestond altijd al een mengeling van lichte en van donkere vlinders. Maar de industrialisatie produceerde zoveel roet en ander vuil, dat bomen, gebouwen en andere objecten steeds donkerder van kleur werden, waardoor de donkergekleurde vlindertjes betere overlevingskansen hadden. De zeef van de natuurlijke selectie stelde de donkere vlinders in staat het er levend af te brengen, terwijl de lichtgekleurde gevangen werden.

Is het nu werkelijk zo dat natuurlijke selectie het ontstaan van onwaarschijnlijke aaneenrijingen van moleculen, zoals u en ik, mogelijk maakt?

Feit twee: Natuurlijke selectie kan, net als een zeef, alleen die organismen „voortbrengen", die er van begin af al waren.

En mutaties?

Zouden door mutaties echte nieuwe levensvormen kunnen ontstaan om er de „zeef" van de natuurlijke selectie mee te voeden? Nee! Dit is nog nooit aangetoond. Het is waar dat variatie binnen een gegeven soort mogelijk is, en zich ook dikwijls voordoet. Denk maar eens aan de fantastische verscheidenheid van honden die zich in het verloop van vele eeuwen — grotendeels door menselijk ingrijpen — heeft ontwikkeld. Maar een hond blijft een hond, en niemand heeft ooit geconstateerd dat een hond ooit in een andere levensvorm is overgegaan.

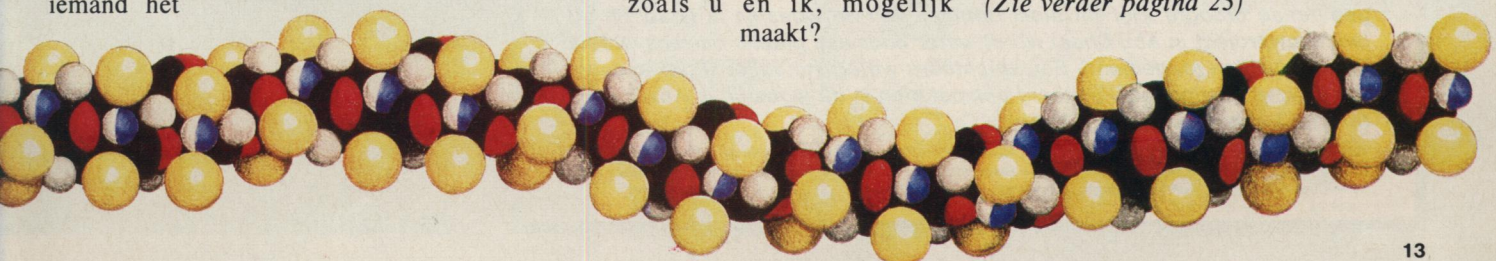
In een poging om „nieuwe en verbeterde" soorten te produceren, hebben wetenschappers vele soorten fysiek leven aan sterke straling blootgesteld, om zodoende het mutatieproces te „versnellen". Ze zijn daar in geslaagd — maar alleen in de zeldzaamste gevallen is zo'n mutatie „wenselijk" gebleken, en in geen enkel geval is een verandering van soort opgetreden.

Zo heeft men bijv. tal van mutaties van de fruitvlieg *Drosophila* kunnen bewerkstelligen. Een opmerkelijke groep vliegen had vier vleugels in plaats van twee. Een gunstige mutatie? Nauwelijks; het bleek dat die viervleugelige vliegen niet konden vliegen.

U zou in blind vertrouwen kunnen aannemen dat mutaties verantwoordelijk zijn voor de overgang van de ene soort in de andere, maar de wetenschap biedt voor een dergelijk geloof geen enkel houvast.

Feit drie: Mutaties zijn strikt beperkt en kunnen geen werkelijk nieuwe vorm van fysiek leven voortbrengen.

Feit 1 laat er geen twijfel over bestaan dat elk organisme uit een ongelooflijk onwaarschijnlijke verzameling uiterst onwaarschijnlijke moleculen is opgebouwd. Daarom zijn de kansen dat alleen maar door stom
(Zie verder pagina 23)

Nog kostbaarder dan olie:

SCHOON WATER

De aandacht van de wereld heeft zich toegespitst op de olievoorraden. Maar nog dreigender is het tekort aan een andere onmisbare grondstof: doodgewoon vers zoet water!

door Clayton Steep

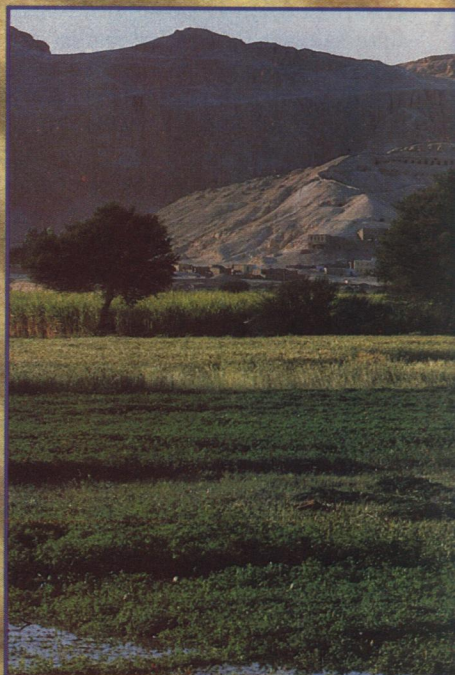
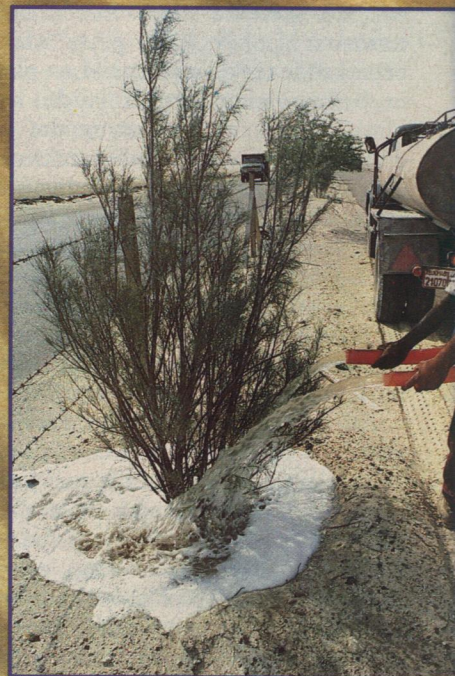
OLIE? De mensen hebben het duizenden jaren lang zonder kunnen stellen. Ook wij zouden dat kunnen, als het moest. We zouden alternatieve energiebronnen kunnen vinden. We zouden synthetische brandstoffen kunnen ontwikkelen. We zouden vervangers kunnen vinden, en het allemaal anders inrichten. We zouden zonder olie kunnen leven. Maar schoon, zoet water kunnen wij onmogelijk missen!

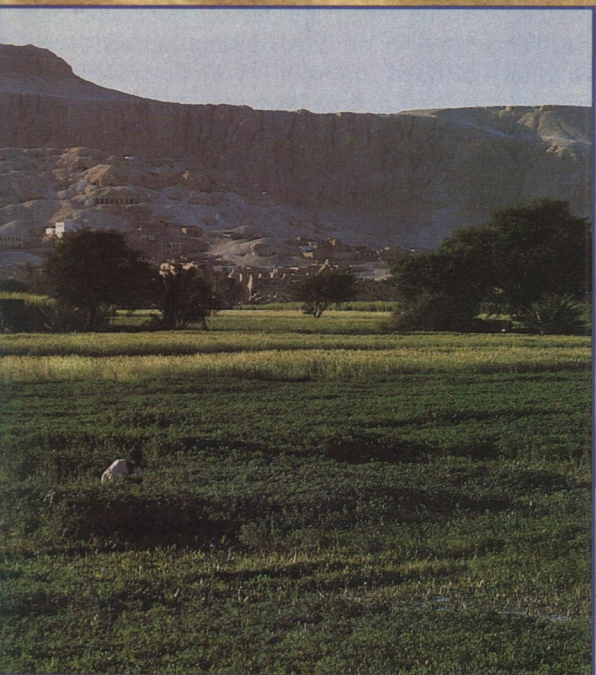
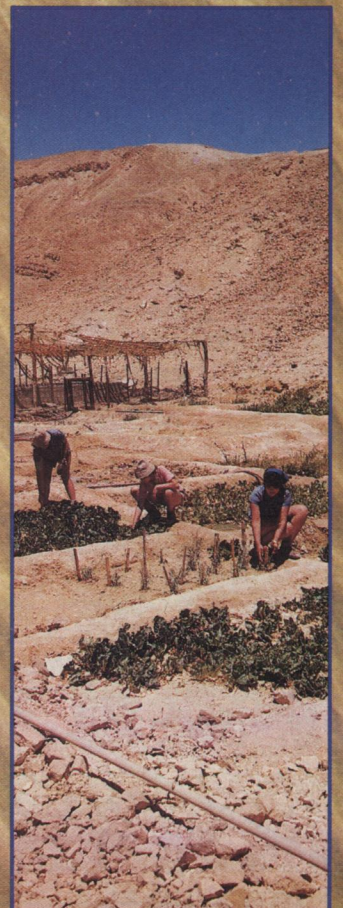
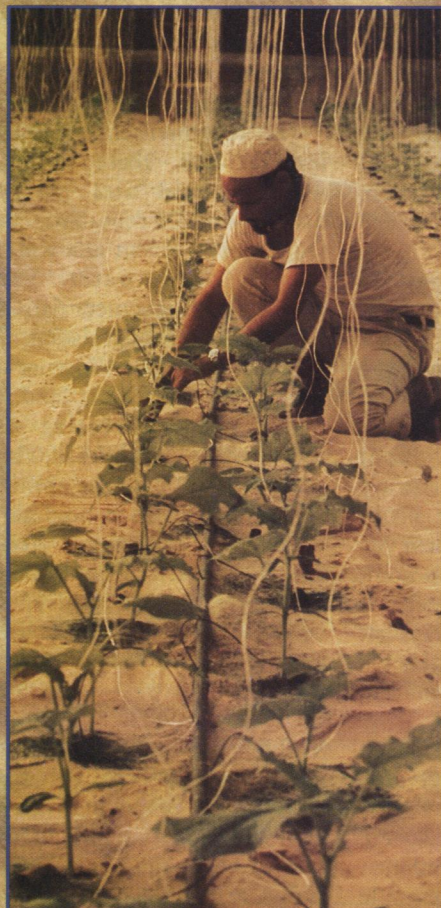
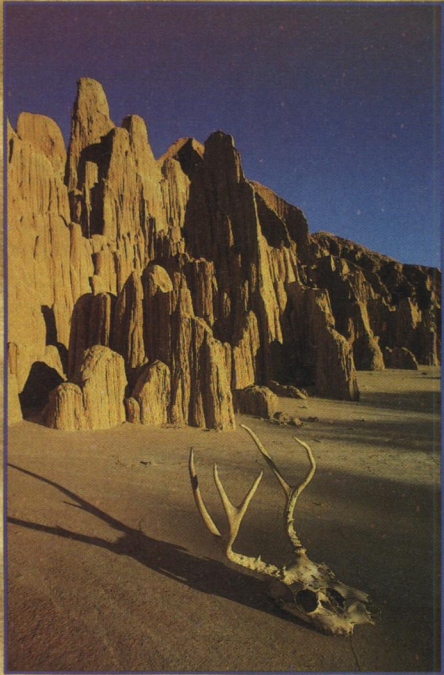
Het leven is van vers water afhankelijk. Onze lichamen zijn voor het grootste deel uit water opgebouwd. Wij hebben zoet water nodig om als mensen te kunnen functioneren — om te drinken, om in te baden, om ons van plantaardig en dierlijk voedsel te voorzien. Er bestaat geen kunstmatig water, geen „synwater”.

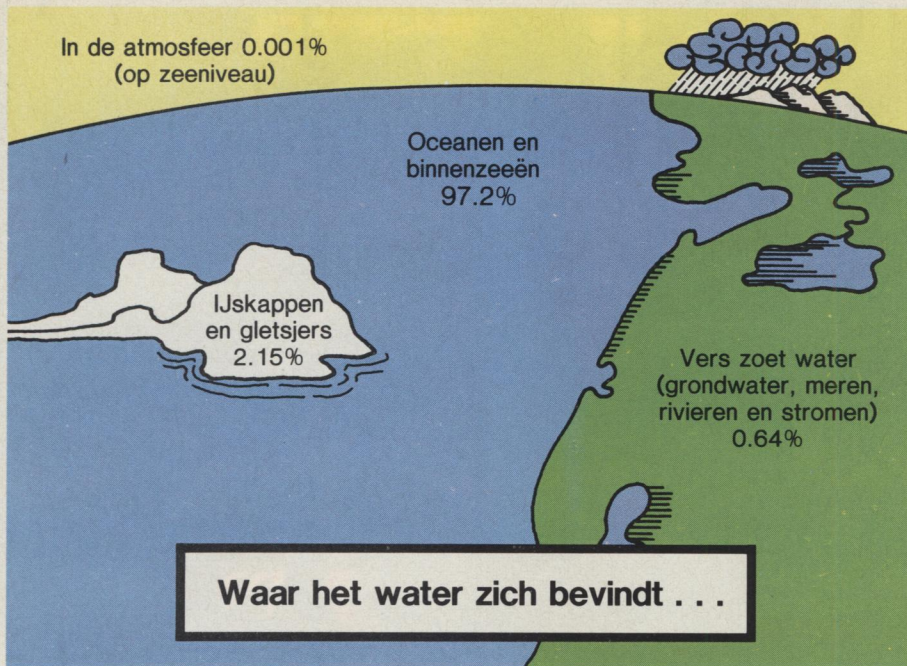
In feite is er genoeg water op aarde. Vijfenzeventig procent van de oppervlakte van onze planeet is er immers mee bedekt. Grote hoeveelheden verschuilen zich onder de grond. Maar het probleem is dat het niet allemaal schoon, vers en zoet is.

WATER WORDT HET MEEST op prijs gesteld waar het schaars is. In vele gebieden ter wereld is zorgvuldig gebruik een levensstijl. Van links boven met de wijzers van de klok mee: In Abu Dhabi betekent het gebrek aan regen dat men bomen of decoratieve struiken met de hand moet watergeven. Beeld van grote verlatenheid in Nevada. Het uitdelen van beschikbaar water gedurende droogte. Het tot bloei brengen van de woestijn in Israël. In dit landbouwproject in Abu Dhabi wordt water door een plastic buizensysteem aan de planten toegediend. Een vruchtbare waterrijke vallei in grotendeels dor Egypte. Gedeeltelijk voltooid pompstation in de woestijn in Arizona. En (midden) een watergeul in Egypte.

Van links boven met de wijzers van de klok mee: Rene Burri — Magnum; Daniel Dancer — Black Star; Keza — Liaison; David Seymour — Magnum; Harry Redl — Black Star; Erich Lessing — Magnum; Harry Redl — Black Star; Rene Burri — Magnum. Achtergrondfoto: Charles Moore — Black Star

Minette Smith

sterker toegenomen dan het beschikbare water rechtvaardigde. Politieke grenzen hebben mensen van hun watertoevoer afgesneden. Zelfs weerpatronen veranderen. De verdeling van de wereldbevolking over de aarde is tegenwoordig een heel andere dan die van het water.

Zo bevinden zich bijvoorbeeld 11 miljoen mensen dicht opeengepakt in 131 steden in de woestijnen en halfwoestijnen van Zuid-Californië, en die mensen zijn heel sterk afhankelijk van het schone water dat over een afstand van honderden kilometers via aquaducten en door pijpleidingen wordt aangevoerd. De bevolking is daar in feite te groot geworden voor de lokale wateraanvoer.

In het dichtbevolkte Hong Kong is de situatie nog ingewikkelder doordat er internationale grenzen in het spel zijn. Er bevinden zich hier niet alleen te veel mensen voor de beschikbare hoeveelheid water, maar bovendien komt de aanvoer voornamelijk uit een buurland, de Chinese Volksrepubliek, die er de controle over heeft.

Over de gehele wereld genomen heeft driekwart van de plattelandsbevolking en een vijfde van de stedelingen geen toereikende watertoevoer. Miljoenen vrouwen zien zich gedwongen dag in, dag uit een lange wandeling te maken om van 15 km of nog verder weg, het kook- en drinkwater voor hun gezin te halen. De Wereld Gezondheids Organisatie heeft de jaren '80 uitgeroepen tot het internationale decennium voor de drinkwaterverzorging en de lozing van afvalwater. Zij hoopt dat „in 1990 in de ontwikkelingslanden twee miljard mensen over betrouwbaar drinkwater en over een afdoend systeem van afvalwaterlozing” zullen beschikken. Naar schatting zullen de kosten daarvan zo'n 75 miljard gulden per jaar bedragen.

Heel anders dan de situatie in deze gebieden is die in het stroomgebied van de grootste rivier ter wereld, de machtige Amazone, die zich dwars door schaars bevolkte tropische regenwouden slingert om een ongelooflijke hoeveelheid vrijwel onaangesproken zoet water in de oceaan te spuien. De grote Congo-rivier, op een na de grootste op aarde, stroomt grote afstanden door woestenijen, om tenslotte haar inhoud in de Atlantische Oceaan te deponeren. Andere grote rivieren zoals de Mackenzie (Canada),

(Zie verder pagina 28)

Reusachtige distilleerderij

Er is tegenwoordig ongeveer net zoveel water op aarde als er ooit geweest is. Sedert de schepping is er maar heel weinig verloren gegaan of bijgekomen. Steeds opnieuw is hetzelfde water van de oceanen naar de atmosfeer verhuisd, om weer naar de zee te vallen op het land, vanwaar het naar de zee is teruggevoerd om daar aan een nieuwe kringloop te beginnen. Het is zoals koning Salomo lang geleden opmerkte: „Alle beken stromen naar de zee, nochtans wordt de zee niet vol; naar de plaats waarheen de beken stromen, daarheen stromen zij altijd weer” (Pred. 1:7).

Dit proces — de hydrologische kringloop — houdt in dat de oceanen, de dampkring en de zon met elkaar samenwerken in een soort gigantische distilleerderij. De zonnearmte die op de oceanen en andere waterreservoirs valt, doet het water in de lucht verdampen. De met waterdamp bezwangerde lucht laat haar vocht uiteindelijk weer vallen in de vorm van regen of sneeuw. Een deel ervan komt weer in de oceanen neer, een deel valt op het land. Dat laatste deel verzamelt zich als zoet, voor menselijk gebruik geschikt water in bronnen, meren, stromen en rivieren.

Onder de korst van alle continenten bevinden zich enorme waterreservoirs, de z.g. aquifers, die zich als ondergrondse rivieren langzaam verplaatsen. Ook dit is „zoet” water. Het ontstaat uit oppervlaktewater dat door de aarde

sijpelt en tenslotte weer naar de zee vloeit.

Eerst kort geleden is men erachter gekomen hoe omvangrijk dit stelsel in feite is. Een deel van het ondergrondse water reikt wel tot 5 km diep. Alleen al in de bovenste driekwart kilometer van de aardkorst bevindt zich meer dan 30 maal zoveel zoet water als in alle meren, rivieren, stromen en binnenzeeën van onze planeet bij elkaar.

Het voor menselijk gebruik beschikbare heldere, zoete water maakt in werkelijkheid niet meer dan een druppel in deze reusachtige emmer uit! Ongeveer 97% van alle water op aarde is zout oceaanwater. Van wat er overblijft ligt iets meer dan 2% als ijs in de poolstreken opgeslagen. Er resteert dus minder dan 1% voor het zoete water op en onder het land.

Dat neemt niet weg dat de bij voortdurende beschikbare hoeveelheid zoet water diverse malen in de behoeften van onze huidige wereldbevolking zou kunnen voorzien. Jawel — dat zou kunnen. Maar in de praktijk is het nog niet eens voldoende voor de behoeften van de nu levende mensheid.

Bevolkingsverdeling

Van het begin af aan hebben mensengemeenschappen de neiging vertoond zich in de omgeving van rivierbekkens, meren en andere zoetwaterbronnen te vestigen. Maar in de loop der tijden zijn de bevolkingsmassa's veel

Water — vluchtigste vloeistof van het Midden-Oosten

Wat er in het Midden-Oosten gaat gebeuren hangt misschien evenzeer af van waterschaarste als van petroleumovervloed. De onontbeerlijke watervoorziening van deze regio wordt door de hier liggende landen gedeeld met behulp van vage overeenkomsten, compromissen en soms openlijke intimidatie. Een land dat de watertoevoer naar een ander land zou afsluiten, zou zonder twijfel

met oorlog spelen.

Egyptes levensbloed is de Nijl, die voor het grootste deel ontspringt in Ethiopië, dat tegenwoordig een marxistische staat is. Na Ethiopië te hebben verlaten, stroomt de Nijl door Soedan alvorens Egypte te bereiken. Er is niet genoeg water in de Nijl voor de groeiende behoefte van deze drie staten.

Jordanië heeft een toenemende behoefte aan water. Maar politieke

problemen en het feit dat veel van het beschikbare water zout is, hebben een oplossing in de weg gestaan. Saoedi-Arabië en de Golfstaten beschikken niet over een toereikende en betrouwbare waterbron voor hun tegenwoordige en toekomstige behoeften. De toestand is ernstig.

Israëls behoeften nemen veel sneller toe dan de watertoevoer. Inderdaad schijnt het de grens van het mogelijke te hebben bereikt ten aanzien

van de exploitatie van de beschikbare zoetwatervoorraden. Rivieren als de Jordaan en de Jarmoek moeten gedeeld worden met Libanon, Syrië en Jordanië, landen waarin de rivieren ontspringen en waarin het waterpeil kunstmatig kan worden opgevoerd. Aquifers — uitgestrekte, natuurlijke waterreservoirs in de vorm van waterhoudende poreuze gesteenten — worden dermate leeggepompt dat er zout water in begint door te dringen. In de toekomst van deze regio zal water zonder twijfel een belangrijke politieke en sociale rol gaan spelen.

„Dat hadden we nooit gedacht...”

Het publiek bejegt de meningen die door „deskundigen” worden gelucht, met steeds meer wantrouwen.

Neem nu bijvoorbeeld de gang van zaken met TRI (trichlooretheen), een industriële chemische stof die de afgelopen 60 jaar in de hele Westerse wereld veel is gebruikt. Maar de laatste tijd is men van mening dat TRI weleens kankerverwekkend zou kunnen zijn. Het gaat hier om een goedkoop, overal verkrijgbaar middel, dat bijzonder populair is als oplos- en ontvettingsmiddel. Het gebruik varieert van de ontvetting van metaaldelen en motoren tot het chemisch reinigen van kleding en het verwijderen van de cafeïne uit koffie. En omdat het zo gemakkelijk verkrijgbaar was, werd het na gebruik gewoon weggegooid.

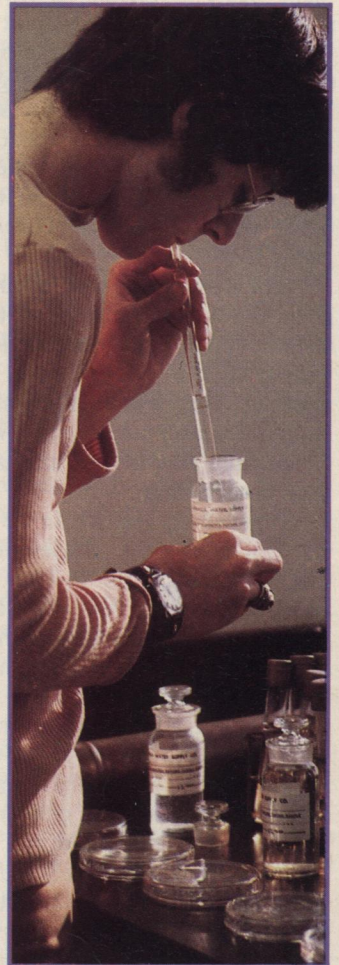
Kennelijk wilde niemand geloven dat TRI ooit onze waterreserves zou kunnen bezoedelen. En de verbazing was dan ook niet gering, toen het onlangs in de waterputten van heel Amerika werd ontdekt. „Met een gemak dat de geologen verstueld deed staan, rekende TRI af met alle bodem-, zand- en kleifilters, om zich toegang te verschaffen tot diep onder de aarde liggende „aquifers” — de ondergrondse poreuze, waterhoudende geologische formaties waaruit half Amerika zijn water betreft” (*The Wall Street Journal*, 12 aug. 1980).

In een van de streken waar met TRI besmet drinkwater werd ontdekt, schreef een plaatselijk dagblad: „Deskundigen van Volksgezondheid gaven donderdag toe dat zij het bij het verkeerde eind hadden gehad ... 'we dach-

ten dat TRI wel zou verdampen. Maar we hadden het mis. We hadden nooit gedacht dat het in het grondwater zou kunnen komen’,” gaf een wetenschapper toe (cursivering van ons).

Bij het onderzoek van kraanwater in het hele land identificeerde men 22 bekende of verdachte kankerverwekkende stoffen, plus nog eens 1000 andere organische chemicaliën. Elk jaar worden er meer dan 500 chemische verontreinigers ontwikkeld, waarvan er veel te veel in de waterkringloop terecht komen.

De wetenschap dat sommige deskundigen bereid zijn toe te geven dat ze het mis hadden, moet een schrale troost zijn voor diegenen die lichamelijk moeten lijden als gevolg van vreemde stoffen in het drinkwater. □

Burk Uzzle—Magnum

MENSHEID

(Vervolg van pagina 4)

mens van stof uit de aardbodem en bles de levensadem in zijn neus; also werd de mens tot een levend [niet onsterfelijk] wezen" (Gen. 2:7). Zoals de dieren werd de mens als een ademhalend wezen gemaakt. Zoals bij dieren wordt zijn tijdelijke, fysieke existentie in stand gehouden door lucht en de circulatie van bloed, en van brandstof voorzien door voedsel en water uit de grond.

Maar de mens is geen dier. Er zijn twee essentiële verschillen: 1) de mens werd naar de vorm en het beeld van God gemaakt. Zie bijvoorbeeld de menselijke hand. God heeft handen (2 Kron. 6:4). Welk dier met hoeven of klauwen zou een fijn handgemaakt horloge kunnen maken? Zelfs al hadden zij de geest van een mens, dan zouden zij nog niet kunnen maken wat de mens kan. Hoe zou een dier een computer kunnen bouwen? En 2) de mens heeft verstand, terwijl het dier slechts een brein met instinct heeft.

Toch is het dierlijk brein naar vorm en kwaliteit vrijwel precies gelijk aan het menselijk brein. Het karakter en de kwantiteit van wat het voortbrengt is echter onmetelijk verschillend. Het dierlijk brein is uitgerust met instinct, het menselijk brein met *denkvermogen*.

Hebt u ooit de geboorte van een kalf gezien? In een minuut of twee drie staat het op zijn poten en het loopt. Het weet waar het naar toe moet voor zijn maaltijd. Het weet hoe het melk moet zuigen. De stomme koe staat wezenloos te wachten terwijl het kalf zijn diner naar binnen zuigt.

Vergelijk dat eens met de geboorte van een mens. De menselijke baby is volkomen hulpeloos bij de geboorte. Het zal ongeveer een jaar duren voor hij in staat is te lopen — en hij zal van alles moeten *leren*! Hij heeft een menselijke moeder nodig die voor hem moet zorgen, alles voor hem moet doen, hem stukje bij beetje moet onderwijzen. Maar de menselijke baby heeft denkvermogen. Bij de geboorte is zijn verstand nog niet gevuld met kennis of instinct. De mens moet veeleer door *verstand* dan door instinct worden geleid. Maar *kennis* moet door het verstand worden verworven.

De behoefte van de mens versus die van een dier

In tegenstelling tot het dier werd de mens gemaakt met een *behoefte aan kennis* van twee gebieden.

De dieren werden geschapen met een brein dat is uitgerust met instinct. De mens niet. De mens werd gemaakt met een *verstand*, dat bijna geheel zonder instinct is. Het *verstand* van de mens, dat *kennis* bevat, moet denken en alles wat hij doet leiden.

Bij ons thuis in Tucson, in de Amerikaanse staat Arizona, hebben we drie honden, twee fretten en een geitje. Mijn vrouw heeft een stel paarden.

Als we een fret uit zijn kooi halen, zoekt hij automatisch een of ander klein holletje om in weg te kruipen. Soms probeert hij in mijn broekspijp te klimmen of in iets anders waarin hij zijn kopje kan wegstoppen. Dat is zijn instinct. Als er een auto of iemand te voet ons huis nadert, beginnen de honden te blaffen. Zij weten niet *waarom* zij dat doen! Zij denken niet na, redeneren niet of vragen zich niet af: „Zal ik gaan blaffen?” Het is automatisch instinct. Als het geitje wordt lastig gevallen door onze tekkel „Sir Hans Armstrong”, zal het naar hem stoten. Hans kijkt dan ontgoocheld. Hij kan dat niet begrijpen. Hij heeft niet datzelfde instinct. Zo begrijpt Gretchen niet waarom Hans blaft.

Maar de mens werd gemaakt met de behoefte aan kennis van twee soorten relaties: 1) de relatie met materie en dingen; 2) de relatie met God en met zijn naaste.

Bij zijn schepping kreeg de mens een materialistisch *verstand* om met materie en dingen te werken. Op dat gebied heeft de mens wonderen verricht. Maar zijn relatie met God en met de medemens is een *geestelijke* relatie. Dit nu heeft de mens nooit goed begrepen! Adam begreep het ook niet! De meest ontwikkelde mensen van vandaag begrijpen het evenmin.

De mens werd vanaf zijn geboorte gemaakt met in zich een geest (in essentiële vorm), die aan zijn hersenen de kracht van materialistisch intellect verleent. Maar hij had nog een tweede Geest nodig: de heilige Geest van zijn Maker. Zonder deze is zijn verstand slechts half compleet. Zoals een klein kind op zich hulpeloos is en ouderlijke

zorg nodig heeft, zo is de volwassen mens op zich hulpeloos tegenover zijn naasten en zijn God — en hij heeft geestelijke leiding, kennis en hulp van zijn God nodig. Zonder deze is de mens net zo hulpeloos inzake zijn problemen en moeilijkheden als een pasgeboren baby in de armen van zijn moeder! Maar de mens heeft dit nooit beseft. In zijn zelfvoldaanheid vertrouwt hij volledig op zichzelf. Hij wil het op eigen houtje doen, zonder God. En hij heeft zich nu in een wereld vol problemen gewerkt.

Maar laten we nu eerst de verschillen bekijken tussen het menselijk en het dierlijk brein.

Waarin verschilt het menselijk *verstand* van het dierlijk brein? Het fysieke brein van de mens is slechts in geringe mate superieur. Er is echter in de mens een geest (Job 32:8) en die ontbreekt in dieren. De mens *is* geen geest. Hij is stof uit de grond. Het geestelijke bestanddeel in de mens komt in hem met de eerste adem. Deze geest is niet de mens — het is iets *in* de mens. Als u bijvoorbeeld een stukje marmer zou inslikken, zou dat marmer *in* u zijn, maar het zou niet uzelf zijn noch een deel van u. De geest kan niet zien, horen of denken. Het fysieke brein ziet door het oog, hoort door het oor. Daarom kan kennis het menselijke brein alleen binnenkomen door de vijf zintuigen. Van nature kan de mens slechts tot de kennis van fysieke of materiële dingen komen.

Maar de mens werd zo geschapen dat hij nog een Geest — de Geest van God — nodig heeft! Deze werd Adam vrijelijk aangeboden, indien hij de boom des *Levens* zou kiezen. De heilige Geest van God zou de mens in contact met God hebben gebracht — zou zijn verstand geopend hebben voor begrip van zowel geestelijke als fysieke en materiële kennis. Zonder de Geest van God in combinatie met de menselijke geest, is de mens *bepert* tot materiële kennis — zijn verstand is *slechts voor de helft aanwezig*! Hij is slechts in staat te kennen wat wordt gezien, gevoeld, gehoord, geroken of geproefd.

Nogmaals stellen we de vraag: wat zou er gebeurd zijn *indien* Adam van de boom des *Levens* had genomen? Adam was uit stof gemaakt — met een tijdelijk, fysiochemisch bestaan. Hij had het *Leven* niet. Zoals een opgewon-

den uurwerk afloopt, zo bevond hij zich met iedere ademhaling in een stervensproces. Op ieder tijdstip was hij slechts één ademtocht van de dood verwijderd — kon zijn bestaan ten einde komen. Dit geldt evenzeer voor *u* als voor Adam.

Het was de Schepper God die hem geheel vrij de gave van *Leven* aanbood. Maar *hoe* verleent God die gave van *leven* aan de mens?

Door zijn Geest

God zou Adam niet op een andere wijze leven hebben geschonken dan aan degenen die Hij nu, in deze tijd, roept — want God is *dezelfde*, zowel gisteren als heden en altijd (Hebr. 13:8)

God schenkt *Leven* door de heilige Geest. Maar wanneer iemand de heilige Geest ontvangt, is hij alleen nog maar verwekt — bevrucht — nog slechts een erfgenaam. Hij heeft het eeuwige *Leven* nog niet daadwerkelijk geërfd. Gods Geest „getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen . . .” (Rom. 8:16-17).

Gods Geest opent in de mens het *verstand* om geestelijke kennis te bevatten. *Tot* dit moment geldt: „. . . geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en . . . in geen mensenhart is opgekomen” (1 Kor. 2:9), d.w.z. geestelijke kennis en begrip. „Want óns heeft God het [geestelijke kennis] geopenbaard door de Geest” (vers 10). Immers (vers 11), geen enkel wezen heeft menselijke, materiële kennis dan wanneer de geest van de mens in hem is. Deze menselijke geest (kern) verleent de menselijke hersenen intelligentie — *verstand!* Hierin verschillen de menselijke hersenen met het brein van het dier.

Maar de mens is nog altijd geestelijk slechts *half aanwezig*, tenzij hij de tweede Geest ontvangt — die van God. Hij is in kennis *beperkt* tot het fysieke en materiële. Dat is de staat waarin Adam werd geschapen! *Dat is de staat waarin u werd geboren!*

Gods Geest openbaart in de mens geestelijke kennis — kennis van de geestelijke Wet van God — d.w.z. van de *levenswijze* die vrede, geluk en de gewenste resultaten brengt. In het algemeen gesproken zijn er *twee* levenswijzen, waartoe de twee bomen in Eden als voorbeeld dienden. De ene is die van zorgzame liefde voor anderen

(het wezen van Gods geestelijke wet). Ik noem deze altijd korthedshalve de weg van „geven”. De andere is de weg van „nemen”. Dit zijn twee divergerende levenswijzen, levenswijzen die in tegengestelde richtingen leiden, en die tegengestelde effecten hebben!

Welnu, *liefde* is de vervulling van Gods wet (Rom. 13:10), en deze kan slechts vervuld worden tenzij „de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest . . .” (Rom. 5:5). De Geest van God schenkt het geloof van Christus (Gal. 2:16, *Statenvert.*). Zo kunnen wij op God vertrouwen voor hulp, leiding, bevrijding uit problemen — want *vele* moeilijkheden treffen de rechtvaardige, maar God redt hem uit alle (Ps. 34:20). God wist dat de *mens* — Adam en zijn nageslacht, de mensheid — deze goddelijke hulp in tijd van problemen nodig zou hebben.

Wat was dus de betekenis van de boom des *levens*? Dat was Gods *gave* van onafhankelijk, onsterfelijk, geestelijk *leven* precies zoals God zelf (het Woord en God) dat bezit. Maar dat leven zou aan Adam gegeven worden op dezelfde wijze zoals het aan hen die God in onze tijd roept wordt aangeboden: door zijn heilige Geest. God verleent het onsterfelijke, uit Geest bestaande leven niet ogenblikkelijk. Eerst wordt iemand alleen verwekt — bevrucht — en is dan een erfgenaam.

Let hier goed op! Dit wordt n.l. nooit begrepen! Precies zoals een sterfelijk mens eerst verwekt moet worden en vervolgens na een periode van zwangerschap geboren wordt, zo kan iemand uit God worden geboren.

God vermenigvuldigt zichzelf

Laat dit goed tot u doordringen! God is bezig zichzelf door de mens te vermenigvuldigen. God maakte de menselijke voortplanting tot het exacte type, tot een nauwkeurige analogie, van zijn goddelijke voortplanting.

Hoe bent u geboren? Eerst was er een nietige eicel, die door het ovarium van uw moeder werd uitgestoten en via de eileider op weg ging naar de baarmoeder of uterus. Iedere eicel heeft een tijdelijk fysiek bestaan van minder dan 28 dagen. Als de eicel niet binnen deze 28 dagen een spermacel had ontvangen uit het lichaam van uw vader, dan zou u helemaal niet hebben bestaan. Maar u — hoewel u nog slechts de grootte van een speldepunt had — had wel *fysiek* leven,

verleend door uw menselijke vader; precies zo moet u, om opnieuw geboren (wedergeboren) te worden, geestelijk leven verleend worden door God, de geestelijke Vader.

In feite bent u een geestelijke eicel. Maar zoals u, in uw moeders baarmoeder, een nieuw verwekt embryo werd, zo zijn hiermee in geestelijke zin te vergelijken degenen die door God verwekt zijn. U moest fysiek groeien, gevoed worden door uw moeder en door haar beschermd worden voor fysiek letsel. De geestelijk verwekten moeten geestelijk groeien in de genade en *kennis* van Christus (2 Petr. 3:18). Na een maand of vier begon u de fysieke vormen van een mens aan te nemen en u werd een foetus. U had nog vijf maanden om verder te groeien en fysiek te ontwikkelen alvorens te worden geboren.

Vergelijk deze fysieke voortplanting nu eens met de goddelijke voortplanting van God. De Kerk is de moeder (Gal. 4:26) van allen die in de Kerk zijn. De Kerk moet Gods kinderen voeden met het geestelijke Woord van God en hen voor geestelijk letsel beschermen. Zij die verwekt zijn, zijn reeds nu kinderen van God, alleen nog niet geboren — erfgenamen, die nog niet daadwerkelijk hebben geërfd (zie Rom. 8:16-17).

Door de heilige Geest ontvangen wij van God geestelijke *kennis*, de liefde van God, het geloof van Christus en de kracht van God. En indien we geestelijk groeien (2 Petr. 3:18) en tot het einde van dit fysieke bestaan blijven groeien, zullen we door een opstanding uit God worden geboren (Rom. 8:11; 1 Kor. 15).

Ook Adam zou van God geestelijke *kennis* ontvangen hebben, als hij, in plaats van de verboden vrucht, van de boom des *levens* had genomen — kennis om zijn problemen op te lossen en *geloof* om hulp te ontvangen en bevrijd te worden uit zijn beprovingen.

Bekijk nu eens wat Adam nodig had.

Allereerst had hij twee soorten *kennis* nodig. Hij had het vermogen nodig om materiële kennis op te nemen, om allerlei dingen uit materie te maken — om met materiële dingen om te gaan. God begiftigde hem met het vermogen om dit te verwerven met zijn materialistische verstand.

Maar hij had ook behoefte aan contact met God en met andere mensen — en aan de omgang met andere mensen. Dit vereiste *geestelijke kennis!* Adam werd niet met deze kennis geschapen. U werd er niet mee geboren. Deze kennis kan slechts door de Geest van God worden verleend.

De verboden vrucht en u

Maar hoe staat het nu met die andere boom in de hof van Eden? Deze beroert zelfs vandaag *uw* leven!

Deze boom vertegenwoordigde eveneens *kennis!* Terwijl echter de boom des *levens* het soort kennis vertegenwoordigde dat tot eeuwig *leven* zou hebben geleid (in plaats van tot een tijdelijk bestaan), vertegenwoordigde de verboden boom *kennis* die tot de *dood* leidt — tot de beëindiging van zelfs het tijdelijke, fysieke bestaan!

Toen Adam de verboden vrucht nam, eigende hij zich de kennis toe om zelf de kennis van goed en kwaad voort te brengen. Hij eigende zich het recht toe zelf te beslissen *wat* goed en kwaad is — wat juist is en wat verkeerd — wat rechtvaardigheid is en wat zonde is. Tevens eigende hij zich de *kennis* toe van de levenswijze die goed of kwaad zou veroorzaken.

Door aldus te handelen verwierp hij de *geopenbaarde* geestelijke kennis die van God afkomstig is. *En hij was God ongehoorzaam!* Hij verwierp de *regering van God!* Had Adam van de boom des *levens* genomen, dan zou hij de *regering van God*, die door de vroegere Lucifer, de huidige Satan, was teniet gedaan, hebben kunnen herstellen.

Satan verschijnt ten tonele

Hier verschijnt Satan op het toneel van de mensheid op aarde. Hij verscheen aan Eva, in de vorm van een slang (Openb. 12:9). Adam bereikte hij via zijn vrouw! Waar kwam Satan vandaan? Heeft God opzettelijk een kwaadaardige duivel geschapen? Zeer beslist niet.

Oorspronkelijk was Satan geschapen als een grote aartsengel, de cherub Lucifer. Vanaf de dag van zijn schepping was hij in alles perfect (Ezech. 28:15). Hij was als heerser over de aarde op de troon van de aarde geplaatst (Jes. 14:12-14). Hij heerste over engelen die destijds de aarde bewoonden. Hij leidde (later) zijn engelen in een opstand tegen de regering van God (2 Petr. 2:4).

Engelen zijn uit geest samengestelde, onsterfelijke wezens. Lucifers opstand maakte een einde aan de uitvoering van Gods regering, maar God liet Satan *op de troon van de aarde!*

Wat gebeurde er dus eigenlijk in de hof van Eden, wat later op onontkoombare wijze *uw* leven zou beïnvloeden? God had tot Adam en Eva gesproken (gepredikt). Dit vond plaats gedurende de tijd die tegenwoordig vrijdagavond genoemd zou worden tot en met de sabbat. Maar op zondagmorgen benaderde Satan Adam via zijn vrouw.

God had duidelijk gezegd dat eten van de verboden vrucht de *doodstraf* tot gevolg zou hebben! God had gezegd dat zij na ongehoorzaamheid beslist zouden *sterven*. Satan zei: „Gij zult *geenszins* sterven” — met andere woorden: u bent een onsterfelijke ziel. Eva werd verleid tot het eten van de verboden vrucht. *Adam was niet misleid* (1 Tim. 2:14).

Adam *geloofde God niet!* Hij geloofde Satan. Sindsdien heeft de mens God steeds niet, maar Satan wel geloofd! Toen Christus in menselijk vlees kwam, predikte Hij het Koninkrijk van God tot vele duizenden mensen. Hij was God zelf in menselijk vlees! Toch geloofden slechts 120 mensen Hem echt (Hand. 1:15).

Wat was er gebeurd?

Toen Adam voor zijn gehele familie, de mensheid, een keus deed, geloofde hij God niet — was hij God ongehoorzaam — verwierp hij geopenbaarde kennis en eeuwig leven door de boom des *levens* — eigende hij zich alle kennisproduktie toe; dit alles met een vleselijk verstand, dat beperkt was tot de kennis van het fysieke en het materiële! Geestelijk was hij *slechts half aanwezig!* Hij maakte de keus die hem beperkte tot kennis van fysieke en materiële dingen. Hij verwierp de geestelijke kennis voor een gelukkige relatie met God en zijn medemens. Hij verwierp het eeuwige *leven!*

Adam *zondigde!* Hij was het uitdrukkelijke gebod van zijn Maker ongehoorzaam! Hij verwierp Gods *liefde*, Gods *gezag!*

Wat deed God toen?

„En de Here God zeide . . . nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven . . . En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten Oosten van de hof van

Eden de cherubs met een flinkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken” (Gen. 3:22-24).

God *sloot* de boom des *levens af!* Hij versperde de toegang tot zijn heilige Geest, tot aan de komst van de Tweede Adam — Jezus Christus!

En waarvoor? Waarvoor weigerde God tot de tijd van Christus de mens toegang tot zijn heilige Geest? *Dit is nooit begrepen!*

Nooit is het begrepen dat God zijn heilige Geest afsloot van de mensheid.

Laten we dit goed begrijpen! God weigerde de mens toegang tot de heilige Geest — *totdat Christus, de Tweede Adam*, gekomen zou zijn en in onze plaats de doodstraf voor de mensen voldaan zou hebben.

De heilige Geest en de gave van eeuwig leven was niet beschikbaar voor Adams kinderen. Hij was zelfs niet beschikbaar voor Gods uitgezonden volk, het oude Israël, met uitzondering van de profeten (die deel uitmaken van het fundament van de nieuwtestamentische Kerk, die te bestemder tijd tot bestaan kwam (1 Kor. 15:8; Ef. 2:20)).

Derhalve is de gehele mensheid geboren met een verstand dat vleselijk is — beperkt tot *materiële kennis!* En het vleselijk verstand staat vijandig tegenover God, en het onderwerpt zich niet aan de wet van God — de weg van zorgzame *liefde* (Rom. 8:7).

De mensen realiseren zich dit niet: hun natuurlijke verstand is God vijandig gezind! Zij wensen niets over God te horen. De dingen van God zijn dwaasheid voor hen. Degenen die met hoger onderwijs — de kennis van de mens — zijn ingeënt, voelen zich in hun zelfvoldane ijdelheid verheven boven de dingen of de kennis van God en zij kijken er met minachting op neer!

Maar *waarom* — waarom sloot God *zo lang* de mensheid af? Waarom moest er zo'n 4000 jaar worden gewacht voordat Christus, de Tweede Adam, zou komen? En *waarom* zouden, ook dan zelfs, slechts de voorbestemde *enkelingen* worden geroepen?

Wat God schiept

Nu komen we tot nog een belangrijke waarheid die tot op heden nooit is begrepen.

Er zijn niet veel mensen die weten *wat* God nu aan het scheppen is! God

schept — dat is zijn beroep! Maar wat schept Hij! Hij schept rechtvaardig, volmaakt geestelijk karakter in de door Hem geschapen wezens!

Dit karakter kan niet in een oogwenk door een eenvoudige beslissing worden geschapen — zelfs God kan dat niet! Waarom niet? Dit perfecte goddelijke karakter vereist de beslissing, de toestemming, de krachtige en consequente wil van de geschapen entiteit, en vaak tegen zelfzucht of eigenzinnigheid in. Het is een proces dat tijd vergt!

Wij beoordelen en evalueren de dingen door ze te vergelijken. Gods bedoeling is dat de mens de vruchten zou ervaren van de weg die hij gedurende zesduizend jaar heeft gekozen, om die hartverscheurende resultaten dan te vergelijken met de vreugde en het inspirerende leven van het komende millennium — als Satan weg is, als Christus en onsterfelijke heiligen zullen regeren — als de aarde vol zal zijn van Gods kennis, net zo vol als de zeebeddingen met water!

Bij God zijn duizend jaar niet meer dan een dag en een dag is als duizend jaar (2 Petr. 3:8). De zes dagen van het eerste hoofdstuk van Genesis waren een type van zes duizendjarige dagen van de mens onder de heerschappij van Satan. De komende duizendjarige dag wordt gesymboliseerd door de zevende dag, de sabbat.

Toen God zijn meesterplan ontwierp om zijn doel hier op aarde te verwezenlijken — n.l. zichzelf door de mens te vermenigvuldigen — bracht Hij de meest verbazingwekkende daad tot stand die de grote God kan volbrengen! En dat door u en mij!

Leven door de Tweede Adam

Fysiek, tijdelijk bestaan kwam met Adam. Maar eeuwig, inherent, uit zichzelf bestaand *leven* kwam met Jezus Christus, de Tweede Adam.

Toen Adam eenmaal gezondigd had, was het „loon, dat de zonde geeft” de dood, „maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 6:23).

Zou het alleen maar toeval zijn dat, zoals de zon op de vierde dag van de „scheppingsweek” het licht van de dag in de duisternis van de nacht bracht, Christus na vierduizend jaar het licht van de waarheid bracht in de duisternis van het kwaad? In Hem was het licht.

Toch hadden de meeste mensen liever de duisternis!

Jezus zei: „[Ik zal] mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen” (Matth. 16:18). De Kerk bestaat slechts uit de eerstelingen van Gods behoud!

Jezus zei duidelijk: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke . . .” (Joh. 6:44). Dat zijn de voorbestemde *enkelingen* die gedurende het tijdperk van de Kerk worden getrokken (Ef. 1:11-12).

De profet Joël profeteerde: „Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft . . .” (Joël 2:28). De apostel Petrus haalde deze profetie aan om te tonen dat deze op de dag dat de Kerk werd opgericht, reeds als een voorafgaand type in vervulling was gegaan (Hand. 2:16-17).

Let eens goed op dit kardinale schriftgedeelte. Petrus citeerde Joëls profetie. Het voorafgaande type van die profetische vervulling vond plaats op de Pinksterdag toen de Kerk werd opgericht. Degenen die God daar geroepen had, vroegen Petrus na zijn toespraak: „Wat moeten wij doen?” Petrus antwoordde: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen . . . zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal” (Hand. 2:38-39). Alleen degenen die God *roept* en tot Christus *trekt* kunnen tot Hem komen gedurende dit tijdperk van de Kerk.

Dit is een *fundamentele waarheid* in Gods meesterplan tot redding van de mensheid — ter vermenigvuldiging van zichzelf, iets wat door bijna niemand wordt begrepen!

Toen Adam zondigde, sneed hij zichzelf van God af. En God sneed hem en zijn kinderen van de heilige Geest af.

En wat toen?

God stelde een meesterplan in werking om toch de zondigende mensheid te verlossen! De zonde kwam door Adam in de wereld en iedereen heeft gezondigd.

Het oordeel brengt redding

God bepaalde dus een periode van *oordeel*; gedurende deze periode zullen

er mensen *niet alleen* worden geroepen om rekenschap van hun zonden af te leggen, *maar ook* zal hun *vergeving van zonden* worden aangeboden, *verzoening met God*, en *de gave van eeuwig leven*, na berouw en bekering, en geloof!

Lees bovenstaande alinea nog eens. En nog eens!

Voor de mens is de *straf* voor de zonde de *tweede* dood! Het is de mensen beschikt eenmaal te sterven en *daarna* het oordeel (Hebr. 9:27). „Want evenals in Adam allen sterven [de eerste dood], zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden” — dezelfde allen die in Adam sterven. „Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; daarna . . .” (1 Kor. 15:22-23). Ja, dan, duizend jaar daarna (Openb. 20:11-12) het Oordeel.

Slechts relatief weinig mensen werden voorbestemd ten tijde van de periode van de Kerk te worden geroepen voor het oordeel en tot behoud (Ef. 1:11-12). Zij vormen de „eerstelingen” van Gods behoud.

Maar waarom? Waarom worden er slechts enkelen geroepen gedurende een tijdsbestek van zo’n drieduizend jaar vóór het oordeel van de meerderheid? Om een volk, een groep mensen voor te bereiden en geestelijk op te leiden ten behoeve van het Koninkrijk van God — de goddelijke familie van God, die met Christus zal regeren tijdens het millennium en daarna, om de vele miljarden mensen die sinds Adam hebben geleefd te verlossen gedurende de tijd van *hun* oordeel en behoud!

Er is het volgende *verschil*. Zij die speciaal worden geroepen, verwekt en geestelijk ontwikkeld worden door de Kerk, moeten *Satan overwinnen!* Satan zit nog steeds op de troon van de aarde! Maar wanneer Christus komt, en de opgestane heiligen met Hem in het Koninkrijk (*gezin*) van God zullen regeren, zal Satan verwijderd worden. Degenen die dan en zij die in het algemene oordeel na het millennium worden geroepen, zullen niet Satan en Satans misleide wereld hoeven te overwinnen!

Het oordeel en de mogelijkheid tot behoud zijn begonnen met Christus! Petrus schreef aan de Kerk: „Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods . . .” (1 Petr. 4:17).

God roept nu nog maar weinig mensen in zijn Kerk. Anderen kunnen nu niet tot Christus komen (Joh. 6:44).

Met betrekking tot hen die God de Vader heeft getrokken om door Christus met Hem verzoend te worden, zei Christus:

„Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon [te Jeruzalem]” (Openb. 3:21). En ook: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden . . .” (Openb. 2:26-27).

Die woorden zijn alleen van toepassing op degenen in de Kerk van de tijd die aan Gods Koninkrijk voorafgaat! Degenen die nu geroepen zijn moeten echter wel Satan en Satans wereld overwinnen. Zij die geroepen worden tijdens het millennium en tijdens het oordeel daarna hoeven dat niet — Satan zal dan verwijderd zijn. De wereld zal dan niet zijn misleid, „. . . want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9).

Wellicht vraagt iemand: hoe staat het met iemand die werkelijk behouden wil worden — in Christus wil geloven — zich wil bekeren en uit deze wereld wil komen en door Gods Geest tot echt christelijk leven wil worden geleid? Antwoord: Zo iemand is dan getrokken door God, anders zou hij of zij een dergelijke wens niet hebben gehad. Anderzijds, de meeste mensen die menen in die categorie te vallen, hebben echter een ander evangelie, een valse leer gevolgd, en zij zijn misleid. *Miljoenen* mensen die het christendom belijden zijn aldus misleid. Jezus zei van hen: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen” (Mark. 7:7-8).

Deze gehele *waarheid* wordt verbeeld door Gods jaarlijkse feesten. Zij werden aan de Kerk gegeven, toen de Kerk voor het eerst werd opgericht — dat was de Kerk (of Vergadering) van Israël, ten tijde van het Oude Testament. Het oude Israël begreep de betekenis van deze feesten niet. Maar zij werden *voor altijd* ingesteld. Christus vierde ze. De Kerk, zoals zij in 31 AD werd opgericht, vierde ze. Gods

Kerk in deze tijd viert deze feesten.

Zij geven de hoofdlijnen aan van Gods meesterplan voor de verlossing van de mens. Het plan begint met Christus. Het eerste feest is het Pascha, dat Gods Kerk jaarlijks herinnert aan het offer en het vergoten bloed van Christus voor de vergeving van zonden die de uit vlees geboren kinderen van Adam hebben begaan.

Het tweede feest is dat der Ongezuurde Broden — het duurt zeven dagen, waarvan de eerste en de laatste dag jaarlijkse sabbatten of heilige dagen zijn. Daar zeven Gods getal van volledigheid is, stellen zij het volledig verwijderen van zonde voor, m.a.w. het overwinnende leven.

Het derde feest is het Feest der Eerstelingen, dat in het Nieuwe Testament „Pinksteren” wordt genoemd, omdat het valt vijftig dagen na het oogsten van de garf van het beweegoffer gedurende de dagen der Ongezuurde Broden. Op die dag werd de Kerk opgericht en werd de heilige Geest gegeven aan degenen die God voor het eerst had getrokken sinds God de mensheid van zijn Geest had afgesloten (Gen. 3:22-24). De Kerk wordt gevormd door de *eerstelingen* van Gods behoud, en daarom draagt het feest die naam.

Het vierde feest is het Bazuinenfeest, de eerste dag van de zevende maand van Gods ingestelde kalender, vallend in de late nazomer of vroege herfst. Het verbeeldt de wederkomst van Christus.

Het vijfde feest is de Grote Verzoendag, de tiende dag van de zevende maand. Deze symboliseert de verbanning van Satan en de verzoening van de mens met God door Christus.

Het zesde is het Loofhuttenfeest — een zeven dagen durend feest, dat de regering van Christus met de opgestane heiligen ten tijde van het zevende millennium voorstelt. Gedurende dit millennium zal de toegang tot de *Boom des Levens* opengesteld worden voor *allen* die zich bekeren en geloven.

Het zevende feest is de laatste grote dag, volgend op de zeven dagen van het Loofhuttenfeest en voorstellend het Oordeel van de Grote Witte Troon. In die tijd zullen alle mensen, te beginnen met Adam, die niet werden geroepen, een opstanding ten oordeel krijgen. Het Boek des Levens zal dan worden geopend (Openb. 20:11-13).

Nadien zal er nog een opstanding

zijn van degenen die wel werden geroepen, maar die bewust in opstand kwamen en Gods roep verwierpen. De aarde zal dan één grote vuurzee worden. Alle andere mensen zullen op die tijd onsterfelijke geestelijke wezens zijn — kinderen van God. Het vuur zal hen op geen enkele wijze deren. De veroordeelden zullen tot as onder hun voetzolen worden (Mal. 4:3). Het zal zijn alsof zij nooit hadden bestaan (Obadja 16). Toont dit aan dat God wreed is? Is God oneerlijk of onrechtvaardig? Nooit! God is *liefde*! Dit is het meest barmhartige einde voor degenen die vrijelijk het *leven* kregen aangeboden, maar dit in zelfzuchtige opstandigheid verwierpen. Het is mijn overtuiging dat zonder de invloed van Satan slechts betrekkelijk weinig mensen uiteindelijk zullen rebelleren.

Wat een verbazingwekkend en ongelooflijk potentieel heeft de mens! De wereld heeft weinig besef van het glorieuze en overweldigende doel dat God in sterfelijke menselijke levens, gemaakt uit de grond van de aarde, bezig is te verwezenlijken!

God is bezig zichzelf door ons te vermenigvuldigen! Hij neemt stof uit de aarde en maakt dat tot sterfelijke, tijdelijke bestaande mensen. In degenen die dit willen, plant Hij zijn heilige Geest — waardoor zij eeuwig goddelijk leven kunnen verkrijgen! Door zijn Geest plant Hij in ons, met onze toestemming en inspanning om geestelijk te groeien en te overwinnen, zijn rechtvaardige, goddelijke karakter. Door een opstanding worden we geboren als goddelijke wezens. Het gehele universum zal aan ons onderworpen worden (Hebr. 2:8)

Er is slechts één Kerk — één Lichaam (1 Kor. 12:13, 20) dat één goddelijke familie zal worden. De Kerk is een „goed ineensluitend bouwwerk” (Ef. 2:21), „een welsluitend geheel” (Ef. 4:16), waarin allen eenstemmig zijn, één van zin met Christus (1 Kor. 1:10). God heeft de Kerk speciaal uit Satans wereld geroepen om Satan en zijn wereld te overwinnen, om zich voor te bereiden en te trainen teneinde goddelijke wezens te worden tijdens en na het millennium, om te regeren met Christus en om alle andere mensen, te beginnen naar eeuwig leven te leiden, en zij zullen dit dan graag willen!

Wat een wonderlijk doel en wat een meesterlijk plan! □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 2)

„van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat”, d.w.z. naar ieder woord in de bijbel (Matth. 4:4). Hoe kunnen we dat anders doen dan door Gods Woord tot ons verstand te laten spreken en ons zo door Hem te laten onderrichten?

Wat heeft *studie* in dit verband te betekenen? Studeren we met onze verstandelijke vermogens — of met ons hart? De bijbel onderwijst: „Maak er ernst mede u wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid” (2 Tim. 2:15).

Dit is een *gebod!* Men kan Gods Woord *uitsluitend* met zijn *verstand* bestuderen en op de juiste wijze verklaren!

God leert, ja *gebiedt* ons de Schrift met ons *verstand* te bestuderen. Hoe anders kunnen we erachter komen wat God wil? Daarom staat er ook *dit* gebod: „Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is” (Ef. 5:17).

Miljoenen mensen zijn en worden misleid door een valse „verlossing”, zijn geïnjecteerd met het geestelijk vergif als zouden „verlossing” en het „evangelie” alleen maar te maken hebben met een onoprecht, geestelijk verdovingsmiddel, waardoor het verstand voor Gods echte waarheid wordt afgesloten, en een vervalsing in de vorm van een sentimenteel „gevoel” van medelijden wordt aanvaard.

En weer andere miljoenen worden misleid door de veronderstelling dat dit zweverige, irrationele, onwezenlijke bijgeloof van deze belijdende, maar misleide „christenen” werkelijk de leer van de bijbel is. Wat tot gevolg heeft dat deze miljoenen de bijbel van de hand wijzen, zonder de inhoud daarvan zelfs maar te hebben onderzocht.

Zowel de „vrome” sentimentelen als de z.g. „intellectuelen” zijn *misleid!* In tegengestelde richtingen verwijderden ze zich steeds verder van de waarheid — om tenslotte echter op hetzelfde verkeerde punt uit te komen, tenzij ze voordien tot een ander inzicht komen.

De bijbel is juist de bron van *wezenlijk* rationalisme, van fundamentele waarheid. Bovendien is de bijbel juist de bron van het enige, ware evangelie, en de weg tot *wezenlijk*

behoud. En ook is het ongetwijfeld het boek dat bijna niemand kent!

Wat *is* dan die heilige Schrift?

Het is de bron van *alle* kennis — kennis die anders voor het menselijk verstand ontoegankelijk is — de kennis van *wat* de mens is, van *waarom* de mens is; de kennis van de wezenlijke waarden; van de weg naar vrede, geluk, overvloedig welzijn, succes — en van *eeuwig* leven.

Het is de bron van *alle* kennis — wetenschappelijk, fysiek en geestelijk. Niet het *totaal* aan kennis — verre van dat. Het is het *beginpunt*, de basis, en biedt de juiste mogelijkheid tot het verwerven van de kennis, die voor de mens te bereiken valt.

De bijbel omvat geschiedenis, profetie, wijsheid, geestelijke kennis en waarheid.

Niemand kan voldoende onderlegd worden zonder de bijbel. Niemand kan de weg tot het eeuwige leven vinden anders dan door hetgeen er in de bijbel staat.

Ja... zo herhaal ik hier nog eens nadrukkelijk: „Het evangelie *is* een educatieve boodschap!” Het is rationeel! Het heeft zin! En het is reëel! □

FYSIEK LEVEN

(Vervolg van pagina 13)

toeval een organisme ontstaat onvoorstelbaar klein! *Feit 2* houdt in dat het bestaan van een organisme beslist niet waarschijnlijker wordt door van natuurlijke selectie uit te gaan, om de eenvoudige reden dat natuurlijke selectie slechts mogelijk is als een organisme reeds bestaat. En *feit 3* leidt tot de conclusie dat de verschijning van nieuwe soorten organismen niet door mutaties kan worden verklaard.

Zijn de myriaden tegenwoordig bestaande levensvormen het resultaat van een onpeilbaar onwaarschijnlijk, blind toevallig ontstaan van ingewikkelde moleculen, gevolgd door een nog onwaarschijnlijker blinde aaneensluiting van deze moleculen? Nee! Verschaft natuurlijke selectie ons dus het antwoord? Nee! Verklaaren mutaties het wezen van evolutie? Nee!

De conclusie is onontkomelijk. Dit tijdelijke scheikundige bestaan dat wij het leven noemen, werd zo opgezet. Het fysieke leven werd met zorg ontworpen. Fysiek leven werd geschapen! □

God leeft. U kunt dat zelf bewijzen.

SCEPTICI BETWIJFELEN het bestaan van God. Vele wetenschappers verklaren dat het niet te bewijzen is. En onder de verschillende godsdiensten zijn er net zoveel opvattingen over God als er sekten zijn.

Toch is er geen enkele vraag zo belangrijk als: Bestaat God? Hier zijn zeven bewijzen dat God bestaat. Ontdek wie God is, hoe leven is ontstaan en waarom de evolutietheorie een ernstige misvatting is.

Het gratis boekje *Bestaat God?* vormt een basis voor een goede relatie met uw Schepper. Vraag een exemplaar aan door te schrijven aan *Ambassador College*, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

**BESTAAT
GOD?**

NIET IN ENGELAND

(Vervolg van pagina 6)

Bovendien wordt hun leven niet ondersteund door juist godsdienstig onderwijs. Men heeft hun niet geleerd goed van kwaad te onderscheiden. In plaats daarvan heeft de maatschappij zelf — in allerlei opzichten — de mensen geleerd om gezag te minachten — en in het bijzonder het symbool bij uitstek van ieder overheidsgezag: de politieagent.

Beter dan in *The Liverpool Post* (van 7 juli 1981) kan het niet worden uitgedrukt: „De consequenties van de verslapping van het gezag zijn verschrikkelijk. De onmenselijke wreedheden in Liverpool vormen daarvan het duidelijke bewijs.” *The Spectator* (van 11 juli 1981) formuleerde het iets anders: „Het schijnt dat op zeker moment het begrip van de heerschappij van de wet verloren is gegaan, wellicht doodgeknuppeld door de anti-politiepropaganda. Tenzij we dit begrip terugvinden, is er weinig hoop op vrede in onze steden.”

Vele jongeren kennen als enig gezag

slechts dat van de bendeleider. Kinderen van 9, 10 en 11 jaar zag men zowel aan de rellen als aan het plunderen meedoen. Toen een nog tamelijk jonge moeder uit Liverpool werd gevraagd waar haar kinderen 's avonds laat waren, antwoordde zij: „Hoe kan ik dat nou weten? Ik zit in de pub.”

Het falen van de volwassenen — zowel in hun voorbeeld als in positief onderricht — is hoofdoorzaak van het algemene klimaat van bandeloosheid dat tegenwoordig in Engeland heerst. In het algemeen falen de ouderen erin juiste gedragsnormen voor hun kinderen vast te stellen, als zij die zelf al hebben. En degenen die dat wel doen, proberen het gedrag van hun kinderen te leiden door er alleen constant over te praten, maar er zelf niet naar te leven.

De Eerste Minister had zeer zeker gelijk toen zij waarschuwde dat het geweld alles waaraan wij waarde hechten zou kunnen vernietigen. „De vrije samenleving kan alleen overleven, indien haar burgers de wet onderhouden en dat ook hun kinderen leren”, voegde zij eraan toe. En dit is de hele kwestie in een notedop.

Maar wat is de fundamentele oorzaak die ten grondslag ligt aan de situatie waarin Engeland zich momenteel bevindt?

De identificatie van het probleem

Enkele journalisten hebben Engeland onlangs het etiket „De zieke man van Europa” opgeplakt. Een van de meest recente pogingen om de Britse kwaal vast te stellen en te definiëren is een boekje getiteld *What's Wrong with Britain?* (Wat is er met Engeland aan de hand?)

Het was echter Lord Hailsham (de voorzitter van het Hoger Huis) die werkelijk de vinger legde op het fundamentele probleem van Engeland: „De oorzaak van onze moeilijkheden is niet de economie; evenmin de toestand in de wereld of het verlies van ons wereldrijk; noch ook enige van de gemakkelijke excuses die we maar al te graag accepteren... *Het betreft hier een kwaal van de geest*, waarvoor geen andere schuld bestaat dan wijzelf” (p. 41, (C), 1978).

Het huidige Engeland bevindt zich momenteel in een overgangsfase. De mensen komen in opstand tegen het

Van links naar rechts: Jacob Suttton — Camera Press, Homer Sykes — Liaison

verleden, tegen de aloude, gevestigde, tradities, tegen het klassenstelsel, en ongelukkig genoeg *tegen het gezag in al zijn vormen*. Gewelddisdrijven in de steden vormen slechts één symptoom van dit algemene probleem. De oude en comfortabele levenspatronen zijn snel aan het verdwijnen.

Engelands wezenlijke problemen zijn van geestelijke aard.

Het geestelijk gezag faalt

Er is weleens gezegd (en zeer terecht) dat een crisis van de geest, een antwoord van de geest nodig heeft. Nationaal verval, dat zijn wortels in moreel verval vindt, is iets dat in wezen tot het gebied van de godsdienst behoort. Maar godsdienst is vandaag de dag niet populair in Engeland, tenminste afgezien van de vele vormen van occultisme.

De Engelsen hebben zich afgekeerd van de staatskerk. De maatschappij is volkomen werelds geworden en daarin schuilt het probleem. Wij zijn de God die ons geschapen heeft vergeten. Wij hebben vrijwel zonder vragen het woord aanvaard van hen die ons vertellen dat bijbelse openbaring niet

bestemd is voor ons vandaag.

De rellen in Liverpool en andere steden zouden ons op grimmige wijze moeten herinneren aan onze eigen onopgeloste geestelijke problemen. Zij zouden ons tot het stellen van enige essentiële vragen aangaande de bijbel moeten brengen: Zou het kunnen zijn dat de bijbel een actueel boek is met de vinger op de pols van de huidige gebeurtenissen? Wat mankeert er aan een godsdienst die slechts van betekenis is ten tijde van geboorte, doop en dood? Hoe is de mens zo geworden als hij is: schijnbaar zo intelligent, en toch zo uitermate hulpeloos tegenover zijn eigen sociale, ethische en morele problemen?

De bijbel beweert de geestelijke oorzaken van gewelddisdrijven en van de andere sociale problemen die tegenwoordig de geïndustrialiseerde democratieën teisteren te kunnen thuisbrengen. En wat nog belangrijker is, de bijbel beweert in het bezit te zijn van de middelen op de lange termijn, die in werking zullen worden gesteld om alle maatschappelijke problemen tot een oplossing te brengen.

Gewelddisdad zal geschiedenis

Rellen in Toxteth en Brixton — Links: Terwijl commerciële ondernemingen in vlammen opgaan worden bobbies met jongeren geconfronteerd. Midden: Een brandweerman blust smeulende ruïnes in Brixton, en (boven) Londenaren kijken naar de ravage na de rellen. Economische en raciale problemen vormen twee van de vele oorzaken van het geweld in Engeland de afgelopen zomer. In de meeste stedelijke gebieden verkeert de jeugd in sociale ontreddering door ontworcht gezinsleven. Rellenmakers, onder wie veel blanke tiener „skinheads” (kaalkoppen), trachten de huidige ellende van werkloosheid en gezinsleven te ontvluchten, maar weten niet hoe ze hun verstand en energie in constructieve banen moeten leiden.

worden, maar pas wanneer God in de aangelegenheden van de mensheid ingrijpt om zijn regering boven alle naties te stellen. Inderdaad, dan zal de tijd komen waarvan God zegt: „Men zal geen kwaad doen noch verder stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken” (Jes. 11:9). □

LONDEN

(Vervolg van pagina 10)

gewelddadigheid thuis, op straat en via de media wordt aangeleerd, toch is blijkbaar de *aanleg* tot rebellie reeds van meet af in de psychische constitutie van de mens aanwezig. Ofschoon een kind niet als slecht wordt geboren, komt de neiging tot het doen van kwaad zeer beslist al vroeg in zijn geest op. Uiteraard kan deze neiging in een vroeg stadium worden onderdrukt dan wel versterkt door milieufactoren zoals bijv. het al of niet krijgen van een behoorlijke opvoeding.

De bijbel leert ons wat dat betreft enige grondwaarheden: „De goddelozen zijn van de geboorte aan afvallig, de leugensprekers dwalen van de moederschoot aan” (Ps. 58:4). De profeet Jeremia uit het Oude Testament zegt het als volgt: „Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?” (Jer. 17:9).

Deze zelfde fundamentele waarheid wordt in het Nieuwe Testament door de apostel Paulus herhaald: „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7). Maar is dit nu een fundamenteel probleem, dat met de genetische samenstelling van het menselijk brein te maken heeft en dat bijgevolg van de ouders werd overgeërfd? Of is er een andere verklaring voor?

Het over 't hoofd geziene antwoord

Zonder het te beseffen wordt de mensheid in ernstige mate beïnvloed door een machtige geest, die we Satan noemen en die onze geest met zijn kwaadaardige ideeën en impulsen doordringt. In zijn brief aan de Efeziërs legt Paulus uit hoe dit in zijn werk gaat. Daarbij spreekt hij van de zonden „waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht [Satan], van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, — trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar de wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns” (Ef. 2:2-3).

De fundamentele oplossing van het vraagstuk van de criminaliteit in Londen — en overal elders — is hierin gelegen dat ieder mens leert de kwaadaardige impulsen te onderkennen, te voorzien en te beheersen, die hem of haar worden ingeblazen door de onzichtbaar aanwezige, machtige, gevallen engel, die Satan de duivel heet. Daarom is het zo ontzaglijk belangrijk dat het kind reeds van de geboorte af wordt geleerd hoe zich tegen de listen en lagen van Satan te verweren. Wel zeer begenadigd is de man of vrouw, die reeds in de prille jeugd heeft geleerd de Tien Geboden te onderhouden.

In Spreuken 22:6 lezen we: „Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken.” Gelooft u dit?

Naar de mate dat u dit, door Salomo gegeven advies opvolgt, zult u bereiken dat uw kinderen niet verworden tot jeugdige delinquenten, die niet alleen een gevaar voor de samenleving zijn, maar ook voor zichzelf.

Vraag ons gratis boekje *De Tien Geboden* aan. Het geeft een gedetailleerde uitleg van deze onverbiddelijke, levende wet van God — die weldra de fundamentele gedragscode zal worden in de vredige, welvarende, van misdaad verlost wereld van morgen. □

JEUGDCRIMINALITEIT

(Vervolg van pagina 8)

een wereldomvattende tragedie geworden.

De zonden der vaders

Misdadig gedrag is het meest geconcentreerd in de armenwijken der grote steden, waar de gezinsstructuur het ernstigst is aangetast. Vele gezinnen in zulke wijken worden uitsluitend door de moeder geleid. Echtscheiding, verlaten en onwettige betrekkingen zijn er algemeen. Heel dikwijls is er geen vader voor wie de opgroeiende jongeren respect kunnen hebben en aan wie zij een voorbeeld kunnen nemen. Straatschenders zijn de enige voorbeelden van „succes”.

De zonden der vaders worden op het volgende geslacht overgedragen. Ontelbaar vele mannen hebben de hun door God opgelegde verantwoordelijkheid

van leiderschap in het gezin van zich afgeschoven. En ook veel moeders hebben hun aandeel hierin verwaarloosd. Beide ouders zijn nodig om elkaar krachtig bij te staan en om hun kinderen een goede opvoeding te geven. Wat zijn de gevolgen als zij hun taak verzuimen?

Elke volgende generatie die onvoldoende liefde en discipline heeft gekend, begrijpt steeds minder van wat fatsoen, goedheid en genegenheid eigenlijk zijn, en van wat goede relaties — in het bijzonder een goed huwelijk en gezin — eigenlijk inhouden.

Uiteindelijk weten steeds meer jonge mensen niet of nauwelijks wat medeleven is; ze bekommeren zich niet om anderen, maar denken alleen nog aan zichzelf. Ze zijn pas iemand als ze een medemens kunnen vertrappen.

De oorzaak van de toenemende criminaliteit en geweldpleging is het falen van gezinnen, scholen, kerken en gezagdragers om de wet van „uw naaste liefhebben als uzelf” te onderwijzen (Lev. 19:18; Matth. 19:19). Wat het probleem nog zoveel ernstiger maakt, is het wijd en zijd overtreden van nog een ander belangrijk bijbels beginsel: „Omdat het vonnis over de boze daad niet *aanstonds* voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen” (Pred. 8:11).

Misdadigers moeten weten dat de bestraffing van een misdaad onontkoombaar is en snel ten uitvoer wordt gelegd. Maar dat gebeurt tegenwoordig niet meer! Misdadige jongeren, die wegens ernstige misdrijven zijn gearresteerd, worden snel weer de straat op gestuurd door jeugdrechtbanken, die niet berekend zijn op de berechting van grote aantallen doorgewinterde misdadigers. En wat voor afschrikmiddel is er dan nog voor een jeugdige delinquent als hij door zijn gelijken wordt beschouwd als een „held”, die de justitie te slim af is geweest?

Vergelijk dat eens met wat er in Deuteronomium 21:18-21 wordt gezegd over de snelle bestraffing van onverbeterlijke „weerspannigen”.

Als het gezin tekortschiet

In 1963 gaf Herbert T. Jenkins, hoofdcommissaris van politie in de Amerikaanse stad Atlanta, een duidelijk antwoord op de vraag waarom kinderen tot delinquenten verworden:

„Na dertig jaar ervaring ben ik tot de conclusie gekomen, dat gebrek aan discipline en zelfdiscipline de voor-

Sociologen bewezen dat men jeugdcriminaliteit kan voorspellen

In de jaren '40 en '50 hebben twee sociologen dr. Sheldon Glueck en zijn vrouw Eleanor — als team verbonden aan de rechtenfaculteit van Harvard — een „verwachtingsschaal” van jeugdcriminaliteit opgesteld. Hun prognoses zijn gebaseerd op vijf sociale factoren: genegenheid van de vader voor het kind, de wijze waarop de vader tucht en orde toepast, genegenheid van de moeder voor het kind, de mate waarin zij op de kinderen toeziet en deze discipline bijbrengt, en tenslotte als vijfde factor de onderlinge samenhang van het gezin. Sommige van hun onderzoeken omvatten ook de gevoelsuitingen en karaktertrekken van de kinderen.

Deze „schaal” van de Gluecks werd ontwikkeld aan de hand van door hun verzamelde gegevens over milieu, gevoelsleven en karakter van zowel delinquenten als niet-delinquenten jongeren.

Ze ontdekten dat delinquenten veel vaker dan niet-delinquenten uit gezinnen kwamen, waar weinig genegenheid, stabiliteit, morele steun of begrip in de relatie ouders-kind te vinden was. Over het algemeen waren de delinquenten rustelozener van aard, impulsiever, agressiever en ook vernielzuchtiger. In hun gedrag waren ze uitdagender, vijandiger, haatdragender en ook toonden ze zich veel opstandiger tegen elke vorm van gezag.

De voorspellingen van de Gluecks betreffende de kansen op individuele criminaliteit bij de jongeren van de door hen onderzochte groepen, zijn opmerkelijk accuraat gebleken. Dikwijls waren de sociologen in staat een toekomstig misdadig gedrag te voorspellen voor kinderen van slechts 5 of 6 jaar; en dat enkel door hun milieu en hun karakter te bestuderen.

In 1952 bestudeerden de Gluecks 244 zesjarige jongens — blanken, negers en jongens afkomstig uit Porto Rico — allen woonachtig in wijken met grote criminaliteit in de stad New York. Dit was een onderzoek voor de Jeugdraad van deze stad. Zij voorspelden toen wie er op 17-jarige leeftijd delinquent zou zijn en wie niet. Aangezien in zeer veel gevallen de vader afwezig was, baseerden de onderzoekers hun voorspellingen op slechts drie van de vijf gezinsfactoren, en lieten de vader buiten beschouwing.

Niettemin ontdekten ze tien jaar later dat hun verwachtingen voor 85% waren uitgekomen wat betreft de delinquenten, en voor 97% wat betreft de niet-delinquenten. Van 19 jongens, van wie was voorspeld dat ze zowel de goede als de verkeerde weg op konden gaan, werden er negen ernstige delinquenten of zelfs recidivisten, de overige tien echter niet.

Andere onderzoekers, die

de Glueck-methode in hun studie toepasten, kwamen dikwijls tot de ontdekking dat bij 9 van de 10 hardnekkige jonge delinquenten hun aanleg al op hun zesde jaar had kunnen worden vastgesteld en anders zeker op hun tiende jaar. Zoals ook 90% van de niet-delinquenten al zeer jong als zodanig kon worden geïdentificeerd.

Jeugdmisdaad kan voor het grootste deel worden voorspeld. Maar veel ouders en andere volwassenen sluiten doelbewust de ogen voor symptomen van misdadigheid bij kinderen en komen met allerlei verontschuldiging aan.

In een interview kwamen de Gluecks tot de volgende uitspraak: „Armoede op zich maakt iemand niet tot delinquent . . . Men kan van slechte ouders geen goede maken door eenvoudig hun inkomen te verhogen, of hen in een nieuwe woning te zetten.”

Na een van hun studies zeiden de Gluecks: „In Boston konden onze enquêteurs al zodra de deur van een huurwoning in een armenwijk openging, zeggen of ze het huis van een delinquent of van een niet-delinquent betraden. Alle mensen in de buurt waren even arm, maar toch waren er tussen de ene woning of de andere altijd enorme verschillen wat de huiselijke sfeer betrof . . . Trouwens, in de goede woonwijken of bij de middelste inkomensklassen kan men precies dezelfde verschillen constateren.”

De hoofdoorzaken van delinquentie zijn in wezen dezelfde bij de armen, de middelbare inkomensgroepen en de rijken: ouders verzuimen hun kinderen eerbied, orde en tucht alsmede respect voor andere mensen en hun eigendommen bij te brengen.

Dikwijls zijn die ouders zelf grootgebracht door ouders die te veel toelieten en de kinderen hun gang maar lieten gaan; ofwel ze werden grootgebracht door ouders die voortdurend van extreme onverschilligheid in al even extreme strengheid vervielen — en omgekeerd. Zulke ouders weten niet (en hun kinderen kunnen niet weten) wat discipline met liefde is.

Wat bij de opvoeding van kinderen het zwaarst weegt, zijn niet de financiële mogelijkheden van de ouders, maar hun begrip voor waarden, hun genegenheid en de wijze waarop ze een eerlijke, maar wel strenge discipline weten te handhaven.

Vele ouders trachten uitdrukking aan hun liefde voor de kinderen te geven, en zelfs de liefde van hun kinderen te kopen, door al te toegeeflijk te zijn of door het geven van cadeaus. Aldus trachten ze hun gebrek aan ouderlijke leiding, genegenheid en dagelijkse aandacht goed te maken. Maar ouderlijke liefde is niet verhandelbaar. Ware ouderlijke liefde is véél meer dan het voorzien in materiële behoeften, n.l. kinderen het juiste waardebegrip en karakter bijbrengen! □

naamste oorzaak van alle misdrijven is. Als het gezin nalaat een opgroeiende zoon of dochter orde en tucht te leren, en zo verzuimt de kinderen een zekere zelfdiscipline bij te brengen, dan is het

later voor de rechtbanken een hopelose taak dat weer recht te trekken. Want dat zijn de instanties waar deze jongelui altijd terecht komen.”

Als ouders in hun verantwoordelijk-

heid tekortschieten, nalaten hun kinderen genegenheid en leiding te geven en verzuimen hun besef van orde en tucht bij te brengen, dan is het hoogst onwaarschijnlijk dat een andere instel-

ling die taak met enige kans op succes kan overnemen. „We zoeken naar snelle oplossingen, maar een stabiel gezin is op de lange termijn de enige uitkomst”, meent Seymour Gelber, een kinderrecht uit Dade County, Florida.

God is vertoornd

God zal ingrijpen — en dan *hele volkeren straffen* omdat ze hun plicht hebben verzaakt, hun verantwoordelijkheid hun kinderen behoorlijk op te voeden, te leiden en hun orde en tucht bij te brengen. God is vertoornd omdat zoveel mensen — zowel volwassenen als jongeren — hun vrijheid aan God en zijn wetten te gehoorzamen, hebben omgezet in het recht God te vergeten en allerlei dingen te doen waarvan ze menen dat ze er wel „zonder kleerscheuren af zullen komen”. Juist als gevolg van dergelijke zonden wordt vele volkeren gevangenschap en vernietiging voorspeld. En zonde, bedenk dat wel, is overtreding van Gods wet (1 Joh. 3:4).

God is bovenal vertoornd op religieuze leiders, die toch met kracht en overtuiging gehoorzaamheid aan Gods wetten zouden moeten prediken, doch in plaats daarvan Gods geboden hebben afgewakt. Is het dan zo'n wonder dat zovelen zich niet aan deze wetten houden? De straf die deze valse herders te wachten staat, vindt u in Jeremia 23.

Iedere mens zal voor z'n daden ter verantwoording worden geroepen. God stelt ouders verantwoordelijk voor het onderricht van fatsoenlijke, God welgevallige gedragingen en waarden — en voor het geven van het goede voorbeeld. Kinderen zijn tot zelfstandig handelen in staat. Ze kunnen zelf uitmaken of ze goed ouderlijk en goddelijk gezag zullen aanvaarden of verwerpen, maar ook iedere jongere zal door God ter verantwoording worden geroepen; Hij zal hen „in het gericht doen komen” (Pred. 11:9-10).

En dat nu is iets wat jonge mensen al heel vroeg in hun leven behoort te worden bijgebracht!

Gelukkig nemen steeds meer ouders de waarschuwingen van *De Echte Waarheid* ter harte en zijn bereid de grote uitdaging te aanvaarden en hun kinderen te leiden, lief te hebben en hun de juiste levenshouding bij te brengen.

Aldus verwezenlijken ze de profetie: „Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen [iets wat dikwijls éérst moet gebeuren] en het hart der kinderen tot hun vaderen...” (Mal. 4:6). □

SCHOON WATER

(Vervolg van pagina 16)

de Yukon (Alaska), de Ob en de Yenisei (Sovjet-Unie) monden volkomen ongebruikt in de ijsskoude Poolzee uit. Het Baikal-meer, het grootste en diepste zelfstandige zoetwaterreservoir op aarde, ligt in het betrekkelijk schaars bevolkte Aziatische Rusland.

In die gemeenschappen die altijd over voldoende zoet water konden beschikken, heeft steeds de neiging bestaan dat als iets doodnormaals te beschouwen. Een draai aan de kraan — water. Er was nooit gebrek aan water om te baden, de auto te wassen, het gazon te besproeien, de industrie op gang te houden, de landbouw mogelijk te maken en duizend-en-één andere taken te verrichten, van het vol laten lopen van waterbedden tot het wegspoelen van rioolvuil.

Afgezien van de lucht die wij inademen is vermoedelijk nooit iets door degenen die erover beschikken als zo vanzelfsprekend beschouwd als goed water.

Niet zo schoon

Tegenwoordig worden er enorme hoeveelheden industriële afvalstoffen in meren, stromen en rivieren gedumpt, waardoor het water bezig is in een chemische soep te veranderen. Er zijn duizenden injectieputten gegraven waarin giftig afval rechtstreeks de bodem ingepompt wordt. Gevolg: verontreiniging en besmetting van het grondwater. Volgens wetenschappelijke schattingen is de helft van het zich in de bodem bevindende water al besmet, hetzij met ziekteverwekkende bacteriën dan wel met industrieel afval.

Andere bronnen van verontreiniging worden gevormd door de afwasmiddelen en de ontstoppingsmiddelen die wij in onze huishoudens gebruiken; het strooizout van de winterse gladheidsbestrijding, het straatvuil van onze steden, insecticiden en chemische meststoffen, lekkende ondergrondse olietanks, lood en cadmium dat oploste uit de waterleidingbuizen. En denk eens aan al die toepassingen van water als speel- en verdunningsmiddel!

Een sinds kort onderkend probleem is dat van de zure regen. Het gaat hier om regen die de in de lucht zwevende chemische vervuilingstoffen absorbeert, om vervolgens als zure regen op

het land neer te dalen en — op het oppervlaktewater.

En dan nog droogte

Droogte is in feite „regen die niet valt”, of die op de verkeerde plaats terecht komt, bijv. in de oceanen, in plaats van op het dorstige land. Terwijl het grondwater in sommige streken opdraakt, sijpelt het zeewater naar binnen en mengt zich met het zoete water. Resultaat: geleidelijke verzilting. Ofwel het land begint gewoon te zakken en langzaam weg te zinken.

Over de hele wereld gezien wordt driekwart van het beschikbare water voor bevoeiing van akkers gebruikt. Veel van dit water is afkomstig uit onderaardse reserves. De uitgestrekte Ogallala aquifer, de voornaamste zoetwaterbron voor de Amerikaanse „Great Plains”, de vruchtbare vlakte die wel „de graanshuur van de wereld” wordt genoemd, is nu al ernstig aangetast. Ook het waterpeil onder de landbouwkundig onmisbare San Joaquin Vallei in Californië is dermate gedaald, dat het land op sommige plaatsen 9 m verzakt is. Naarmate het grondwaterpeil hier verder daalt, wordt het steeds kostbaarder om het met elektrische pompen omhoog te halen. Maar wanneer de oogstopbrengsten in deze gebieden teruglopen, heeft dat ernstige nationale en internationale gevolgen.

Als de regen uitblijft

De tijd die God de mens heeft gegund om zijn problemen op zijn eigen manier op te lossen, loopt ten einde. De geschiedenis van de mensheid is een verhaal van rebellie tegen God en zijn wegen. De God die de natuur schiep, met al het water dat zij bevat, zal de mensheid een les leren.

Een van de manieren waarop Hij volkeren straft is het afsluiten van de watertoevoer. Luister naar deze waarschuwing: „Neemt u ervoor in acht... [Anders] zou de toorn des Heren tegen u ontbranden en Hij zou de hemel toesluiten, zodat er geen regen komt, de bodem zijn opbrengst niet geeft en gij weldra te gronde gaat...” (Deut. 11:16-17).

Ten aanzien van een opstandig en eigengereid volk verklaart God: „De Here zal over u de vloek, de verwarring en de bedreiging doen komen... Ook zal de hemel boven uw hoofd van koper zijn en de aarde onder u van ijzer. De

Onze moderne riolering: Verouderd en onlogisch

Een van de factoren die verantwoordelijk zijn voor het verdwijnen van zuiver water is de lozing van rioolwater in vers water. Het gaat hier om een volstrekt onlogische manier van doen, die in het *Bulletin of Atomic Scientists* van november 1975 als volgt aan de kaak wordt gesteld: „Een bezoeker van een andere planeet zou met stomheid geslagen zijn bij de constatering dat het wezen mens, dat intelligent genoeg is om ruimtevaart te bedrijven, zijn problemen van persoonlijke hygiëne oplost door zijn stofwisselingsprodukten in het openbare drinkwater te kwakken, om vervolgens miljarden te besteden aan vruchteloze pogingen om het water weer in de oorspronkelijke toestand te brengen.”

Velen komen tot de conclusie dat het toilet met waterspoeling, dat lange tijd als een der voornaamste symbolen van beschaving en vooruitgang heeft gegolden, weleens een van de schadelijkste apparaten zou kunnen blijken waarmee de moderne maatschappij ooit is opgescheept. Ongeveer 40%

van alle water dat onze huizen wordt binnengepompt, gaat weer verloren door het toilet. De gemiddelde gebruiker besmet elk jaar zo'n 50.000 liter schoon water om 625 liter rioolvuil door te spoelen.

Maar die verkwisting vormt nog niet eens het ergste probleem!

Evenmin de reusachtige kosten van aanleg en onderhoud van ingewikkelde rioleringsystemen en van rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Het ergste is dat belangrijke hoeveelheden afvalwater deel gaan uitmaken van de watertoevoer van anderen.

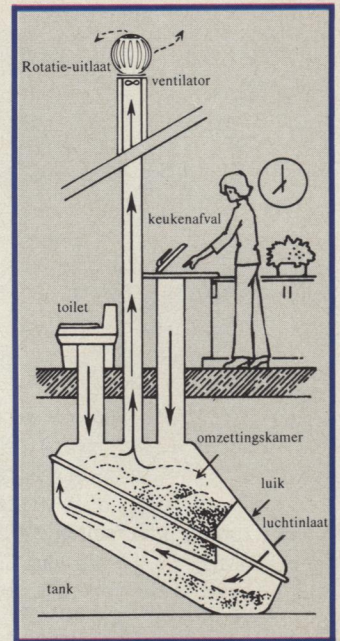
Zelfs wanneer het rioolwater de zuiveringsinstallaties bereikt en daar wordt behandeld, verontreinigen ongewenste bijprodukten toch nog het verse water. In een poging de volgende persoon die het water drinkt te beschermen, wordt de afgelopen 70 jaar veelal gebruik gemaakt van chlorering. Terwijl het chloor bacteriën doodt, bestaat er gerede twijfel dat het enige uitwerking heeft op virussen, zoals het poliovirus of dat van infectieuze hepatitis. Bovendien zou chloor zelf

inwerken op organische smetstoffen, waardoor het kan bijdragen tot het ontstaan van kanker van de blaas, de dikke darm en het rectum.

In de Verenigde Staten heeft het Environmental Protection Agency, dat waakt over de milieubescherming, de eis gesteld dat steden verandering brengen in de manier waarop ze chloor toepassen, of van een ander desinfecterend middel gebruik gaan maken. Maar als regel luidt het antwoord dat zo'n verandering financieel niet haalbaar is.

Een ander financieel probleem voor steden die van zuiveringsinstallaties gebruik maken, is wat ze moeten doen met het slijk dat aan het rioolwater wordt onttrokken. Sommige steden spoelen het de zee in. Sommige bieden het als mest aan. Maar hoe men het ook probeert kwijt te raken, het blijft een probleem doordat de hoeveelheid voortdurend toeneemt.

Er wordt van veel kanten op gewezen dat we nu, om het systeem te veranderen, niets kunnen doen dat economisch uitvoerbaar is. En dus komen de industriële naties voor een groot dilemma

Afgestaan door Clivus Multrum

ma te staan: zij kunnen zich niet permitteren het toilet met waterspoeling nu af te schaffen, terwijl zij weten dat er een tijd komt dat water veel te duur wordt om het als spoelmiddel te gebruiken. Wat dan?

Menselijke uitwerpselen dienen zoveel mogelijk ter plaatse te worden vernietigd door inschakeling van het arsenaal van micro-organismen dat de bodem verschaft (Deut. 23:12-14). Verschillende veelbelovende systemen worden op het ogenblik op de voor- en nadelen uitgetest en zijn voor bepaalde behuizingen reeds beschikbaar, zoals het voorbeeld hierboven.

Here zal poeder en stof over uw land laten regenen; van de hemel zullen die op u neerdalen, totdat gij verdelgd zijt” (Deut. 28:20, 23-24).

Genezende wateren!

Wanneer God Jezus Christus zendt om zijn Koninkrijk over alle naties te vestigen, zal de wereld zich in een chaotische puinhoop hebben veranderd. Maar het zal de politiek van Gods regering zijn om te helpen, weer

op te bouwen en te herstellen, totdat de wereld een paradijs geworden is.

Stel u voor — geen watertekorten meer omdat de naties leren God te gehoorzamen. Er zal regen komen wanneer het nodig is (Ezech. 34:26) en in precies de juiste hoeveelheden (Ps. 65:10-14). Waar zal dan nog behoefte bestaan aan ingewikkelde bevoeiingsystemen en aan reusachtige dammen met al hun nadelen?

Als gevolg van de goddelijke heer-

schappij over de aarde zullen uitgestrekte woestijnen en verlaten streken weer bewoond worden. „Ik zal op kale heuvels rivieren doen ontspringen en bronnen te midden der valleien; Ik zal de woestijn tot een waterplas maken en het dorre land tot waterbronnen”, belooft God (Jes. 41:18).

Eindelijk zullen de waterproblemen van de wereld — en in feite alle andere problemen — dan worden opgelost! □

Draait succes om geld?

Lees ons onbetaalbare boekje

DE ZEVEN REGELS VOOR SUCCES

Wat u ontdekken zult:

- De sleutel naar echte gemoedsrust.
- Heuse wetten die succes regelen.
- Financiële kopzorgen hoeven echt niet! ... en nog veel meer.

JAN MODAAL heeft zorgen. Niet over atoomoorlog of zelfs ruimte-oorlog. Ook niet over algehele hongersnood. Maar doodgewoon om wat succes in het leven te verkrijgen. Maar zo doodgewoon is succes niet, behalve als u de zeven regels volgt die ertoe leiden.

Kunt u in een wereld van economische onrust en voortdurende inflatie toch nog een succesvol bestaan opbouwen? Het boekje *De zeven regels voor succes* verschaft u een nieuwe kijk op een oud probleem. Er bestaan zeven echte wetten die succes regelen.

Vraag vandaag nog een exemplaar aan van *De zeven regels voor succes*. U hoeft voor deze onbetaalbare informatie niets te betalen!

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur: _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres:

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)